

Erjavec Josephine (20)
1013 Chicago St.

ZARJA

GLASILO

SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE

V

AMERIKI

DAWN

OFFICIAL PUBLICATION

of

Slovenian Women's Union

IN

AMERICA

Volume 5

OCTOBER, 1933

Number 10

Uradno glasilo
Slovenske Ženske Zveze
v Ameriki

ZARJA

THE DAWN

Official Organ of the
Slovenian Ladies Union
of America

Izhaja vsak mesec

Published monthly

Naročnina\$2.00 na leto
Za članice SZZ. 1.20 na leto

Subscription-price\$2.00 per annum
Members of the SLU..... 1.20 per annum

Office of Publication: "ZARJA", 2054 W. Coulter St., Chicago, Ill.

Editorial Office: ALBINA NOVAK, Editor, 6036 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Entered as second-class Matter June 28th, 1929, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24th, 1912

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Slovenian Women's Union of America

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927
in the State of Illinois

Gl. Odbor - Supreme Committee

Duhovni svetovalec — Spiritual Adviser:

Rev. Milan Slaje, 15519 Holmes Ave. Cleveland, Ohio.

Predsednica — President:

Mrs. Marie Prislant, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Prva podpredsednica — First Vice President:

Mrs. Louise Milavec, 15616 Trafalgar Ave., Cleveland, Ohio.

Druga podpredsednica — Second Vice President:

Mrs. Barbara Kramer, 476 Kansas St., San Francisco, Calif.

Tajnica — Secretary:

Mrs. Josephine Racic, 2054 W. Coulter St., Chicago, Ill.

Blagajničarka — Treasurer:

Mrs. Mary Tomazin, 1903 W. Cermak Road, Chicago, Ill.

Nadzornice — Auditors:

Mrs. Josephine Erjavec, 1013 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Josephine Schlossar, 5801 W. National Ave., West Allis, Wis.

Prosvetni odsek — Educational Committee:

Mrs. Albina Novak, urednica in upravnica "Zarje" 6036 St. Clair Ave.,
Cleveland, Ohio.

Miss Mary Zore, 2016 So. 16th St., Sheboygan, Wis.

Mrs. Angela Beg, 253 — 16th St. N. W., Barberton, Ohio.

Mrs. Helen Yurchich, P. O. Box 234, Gilbert, Minn.

Mrs. Jennie Gerbeck, 718 No. Holmes Ave., Indianapolis, Ind.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory Board:

Mrs. Mary Darovec, 19114 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Kopac, 1464 So. 89th St., West Allis, Wis.

Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Mary Besal, 5612 Duncan St., Pittsburgh, Pa.

Mrs. Margaret Kozjan, 1220 Eiler Ave., Pueblo, Colo.

Albina Novak:

Ženska v politiki.

KAJ je politika? Na kratko bi rekli: gospodarstvo in gospodinjstvo in država. Vsak človek na svetu je nekaka celota zase. Iz te celote se sestavljajo družine, iz družin so vasi in mesta in vse to skupaj je postavljeno v gotove meje, skupine.

V Ameriki imamo velika podjetja, velike trgovine. Ampak vse to je skoro nič v primeri z največjim podjetjem — državo. Njena moč dosega vsakega človeka, do vsake lastnine. Pravzaprav je še tako: karkoli ima kako vrednost, ni ne moja ne tvoja, ampak državna.

Farme, hiše, tovarne in vse, kar se izdelava in pridelava, je državno. Če imaš ti hišo ali farmo, moraš plačevati pravi lastnici — državi, najemniko, ki ji pravimo davek ali takse. Če jih ne plačaš, ti jo vzamejo.

Vse je državno in njena moč sega do vsakega človeka in urejuje vse. Ako se zavedamo tega, bomo takoj razumeli, da nam ne more biti vseeno, kdo vodi vse to. Zakaj gospodarji se dobro ali slabo, kakor uživamo vsi dobrote dobrega gospodarstva, tako trpimo vsi, če ne gre tako, kakor bi moralo iti. Vsi imamo še v dobrem spominu zlate čase, ki so se končali pred dobrimi tremi leti in še v boljšem spominu imamo veliko krizo, v kateri smo še danes. In da je krize ali depresije krivo slabo gospodarstvo, nam najbolj potrjuje dejstvo, da imamo v naših državah vsega dovolj in vendar vsega manjka. Človeku se zdi skoro nerazumljivo, kako je to mogoče in vendar je res. Farme so pridelale več kot kdaj poprej in vendar je milijone ljudi, ki nimajo kaj jesti. Tovarne so izdelale toliko, da bi bilo lahko za vse dovolj in vendar so milijoni, ki nimajo najpotrebnejšega. Denarja je toliko, da ne pojмимо, ko čitamo o milijardah in vendar je na milijone ljudi, ki so brez njega.

Vse to se zdi človeku čudno in skoro nerazumljivo, a kljub temu je res. In kje je vzrok? V slabem gospodarstvu. In še več kot to. Vzemimo veliko farmo, ki ima polne zaloge žita, a družina nima kaj jesti. Ima sena, da ga ne more spraviti, a živina strada. Kaj bi rekli o takem gospodarstvu? Ne da je slabo, ampak naravnost neumno.

V takem času živimo danes. Če bo kdo pravil desetletja kasneje o tem, da smo imeli vsega do-

volj, a vendar je bilo splošno pomanjkanje, bodo ljudje majali z glavami in težko jim bo dopovedati, da je bilo res tako.

Zdaj pa pridemo do drugega vprašanja: če je država vse in povsod, kdo pa je država? Ali je to kaka višja moč, do katere se sploh ne pride in katera dela, kakor se ji izljubi? Ali je skupina ljudi, ki so prišli po sreči ali kako drugače do važnih mest in delajo, kakor se jim poljubi? Kdo je torej ta država, ki vse vodi in ureja, ki vse vlada in vsem gospodari?

Tako pridemo do drugega odgovora, ki nam bo tako malo razumljivo, kakor pomanjkanje pri obilici vsega. Mi smo država, mi gospodarimo in vodimo, mi dajemo, delimo, pobiramo in nakladamo. Kakor pride država do vsakega doma, do vsakega človeka, tako pride vsak človek in vsak dom nazaj do države. Na kratko: mi vsi skupaj tvorimo državo, gospodarimo, vodimo.

Če je naše gospodarstvo — milo rečeno — skrajno nerodno, imamo me ženske vsaj eno zavest pri vsem tem: da smo bile do pred kratkim brez vseh pravic. To se pravi: imele smo dolžnosti in velikanske naloge, toda besede pri skupni upravi nismo imele. Še nesrečna prohibicija se je rodila poprej na svetu in prišla v našo ustavo, kakor smo prišle me, ženske.

To, kar imenujemo država, njena moč in uredba, je bila izključna pravica moških. Oni so gospodarili in ženska je morala vzeti in potrpeti, kar je bilo in kakor je bilo. Zakaj je bilo tako, je težko reči. Ali je ženska manj zmožna? Ali ne razume, kaj je dobro gospodarstvo? Ali ni vredna zaupanja?

Glede zmožnosti ženske bi spomnili na star naš pregovor, ki pravi, da gospodinja podpira tri vogle pri hiši. Glede razumnosti, kako se gospodari, bi bilo prav, da pogledamo v najožjo človeško skupino — družino. Kdo gospodari tam? Po imenu — mož, v resnici pa žena. In koder ni tako, tam ne gre dobro. Je že v naravi žene, ki je imela od nekdanj vse dolžnosti in obveznosti doma, da bolj razume, kako je treba obrniti to in ono, da bolj zaleže.

Ali je ženska vredna zaupanja? Na to bi odgovorili, da smo slišali v preteklosti o velikanskih

graftih, pri katerih so bili prizadeti izključno — moški. Pojdimo, kamor hočemo, pogledajmo, kjer se nam izljubi — nikjer ne naletimo na organizirane ženske skupine, ki bi bile graftale. Glede moških pa nam ni treba iti daleč. V slednjem kraju je ne ena, ampak več skupin pod tem ali onim imenom, ki graftajo, če ne na veliko, pa na malo, če ne naravnost, pa po ovinkih.

Država je bila toraj od nekdanj izključen privilegij moških. In vodili so jo — kako, to pove zgodovina. Imeli so izključno pravico — dokler je šlo. Zadnja svetovna vojna in sedanja svetovna kriza so dale moškim grenak, pa resničen odgovor: da ne gre več brez ženske. Kakor si je ženska priborila polagoma odprta pota do poklicev, ki so bili nekdanj za moške, tako je zmagala v vprašanju države. Postala je enakopravna, to se pravi: do danes je imela samo dolžnosti, zdaj ima pa tudi pravice. Do zdaj je morala vzeti, kar so ji delile iz usmiljenja moške roke, od zdaj naprej pa ne mara več te milosti, ampak pravico.

Je resnica, ki se ne da prikriti: moški izgubljajo na celi črti in ženske dobivamo. Seveda gre vse počasi, za nekatere skoro prepočasi. Nad deset let imamo v naših državah splošno volilno pravico, s katero smo postale ženske enakopravne, ampak vsa ta leta se je videlo nekako tako, kakor da se ne zanimamo ali da nimamo sposobnosti. Kamor ste pogledali v zakonodaje, povsod so bili skoro sami moški. Zakaj je bilo tako? Lahko bi rekli, da zato, ker zna pri polni skledi gospodariti vsak. Svetovna vojna je rodila povojno prosperiteto in po splošni svetovni pijanosti je prišel svetovni glavobol: kriza, depresija. In ta je v jasnejši luči pokazala slabo gospodarstvo moških, kakor vse knjige in razprave. Dopovedala je vsaki družini in vsaki osebi, da je to, kar imamo slabo in da je treba nekje izprememb.

Če je bila ženska v zadnjih desetih letih nekako mrzla napram svojim pravicam, katere je dobila po težkih bojih, ji je ta kriza v jasni luči pokazala, da je njeno mesto pravitako v vladi, kakor v družini. Da ne gre prav, če ne pomaga ženska.

Da je velika pogreška, pustiti priborjene pravice moškim. In z veseljem opazujemo, kako se nov, zdrav duh širi v politični javnosti — kako prihaja ženska do svoje vrednosti. In še več kot to: koderkoli se pokaže ženska, kjerkoli ureja zmešane razmere, povsod zapazimo veliko eneržijo, pravico in resnico; povedano kar naravnost brez vsakih ovinkov.

Da, ženska prihaja v politiko, prevzema velika in odgovorna mesta in se povsod izkazuje razumno, neustrašeno in pravično. To je nam v velik ponos, zakaj splošno zanimanje ženske za javno življenje bo rodilo lepše čase.

Našim članicam ni treba posebej povdarjati, kako važna je vloga žene v politiki. Živimo v demokraciji, kjer se vse gospodari tako, kakor odloči večina vsega ljudstva. Ni res, kot mislijo eni, da za en glas ni nobene razlike. Da ne pomeni nič ne tukaj ne tam. Vsak glas šteje in dolžnost vsake ženske je, da izvaja svoje pravice. Iz posameznih glasov nastajajo tisoči in milijoni, kateri zgrade lahko lepšo in boljšo bodočnost za nas vse.

Politika je razmeroma novo polje za nas vse. Če smo bile v preteklosti nekako mrzle in se nismo brigale dosti za njo, se bomo od zdaj zanaprej bolj. Zakaj kriza je izučila vse, posebno pa nas ženske, ko smo morale vsak dan posebej misliti in računati, kaj in kako bi, da bi bilo ceneje in dovolj za vse.

Članice S. Ž. Z. moramo biti posebno agilne v politiki. Pred vsem moramo vsaka zase storiti svojo dolžnost, potem pa ne pozabiti sosedov. Vsaka naj dela in pomaga, če hočemo, da bo svet boljši, lepši in ložji za nas vse, pred vsem pa za mater in gospodinjo, na katere plečih je od nekdanj ležalo najtežje breme.

Le pogum in naprej — svet gre vedno v boljše. Me se uveljavljamo na vseh poljih in povsod smo do danes pokazale, da nismo samo enako vredne z moškimi, pač pa da jih v marsičem prekašamo. Svet se ni še nikdar podiral in tudi zdaj se ne bo. Da pa bo kmalu lepše in boljše in boljše, kakor je bilo kdaj prej, leži pred vsem na nas — ženskah.

NOVE ČLANICE V MESECU AVGUSTU

Podr.:	Ime nove članice:	Ime agitatorice:	Podr.:	Ime nove članice:	Ime agitatorice:
17	Pauline Eva Rogich	Mary E. Anich	53	Albina Demshar	Alice Zeleznik
20	Antonia Sustersich	Rose Jagodnich		Pauline Hunter	"
	Jennie Zupancich	"		Mary Kolanz	"
25	Mary Gorišek	Mary Kosir		Marie Kolanz (Miss)	"
	Anna Kastellec	"		Marian E. Konchan	"
	Angela Kastelec	Frances Ponikvar		Marie Zeitz (Miss)	"
	Sustar Loisia	"	54	Caroline Persin	Anna Mlakar
26	Rose Snyder	Carolyn Yasbinssek	55	Mary Seidl	Frances Zalokar
28	Rose Urich	Mary Kocjan	56	Ursula Zaic	Ustanovnica
32	Frances Nemeč	Odbornice		Jennie Buchar	Ursula Zaic
41	Tinka Kuzmich	Jennie Stevanje		Amelia Domen	"
45	Frances Kennevidh	Mary Golik		Anna Mihelich	"
	Mandina Salich	"		Margaret Tratar	"
	Anna Tomich	"		Anna Staudohar	"
47	Anna Hrovat	Helen Tomazic		Frank Buchar, Jr. (Mrs.)	Mrs. J. Buchar
50	Emma Terchek	Anna Pizem		Rose Majerje.	Margaret Tratar

VSEGA SKUPAJ 32 NOVIH V AGUSTU.

Smernice Slov. ženski zvezi.

ČLANICE Slovenske ženske zveze! Ponosne ste lahko na svoje delo. Želim samo to, da bi tudi v bodoče napredovale z istim uspehom ter delovale z isto nezmanjšano vneto in gorečnostjo, kot dosedaj.

Le na eno vas moram opozoriti. Vse bi bilo popolnoma v redu in nič več ne bi mogli želeli, ako bi bila vaša Zveza zgolj navadna zavarovalna družba, brez vsakih višjih ciljev. Pri podobnih družbah je popolnoma dovolj, da je članstvo mnogoštevilno in redno plačuje svoje prispevke, da je blagajna nabito polna in da so na vodstvu zanesljivi in sposobni ljudje. Slov. ženska zveza ima sicer deloma značaj zavarovalne družbe, toda je še mnogo več. S. Ž. Z. je organizacija katoliških žena in deklet in kot taka bi ne storila svoje dolžnosti, ako bi delovala samo za zunanji napredek, pri tem pa bi popolnoma, ali skoraj popolnoma prezrla vse ono, kar dela bodi si organizacijo, bodi si življenje posameznih članic — krščansko in katoliško. Ime "katoliško" vam ne sme biti samo zaradi lepšega, samo napis in obesek brez pomena, kakor n. pr. tolarji in verižici starokrajskega fanta, ki sicer lepo cingljajo, a drugega namena nimajo, kot da kažejo fantov napuh, ali pa, največkrat, da je žep — prazen. Okrepitev katoliških načel in katoliškega življenja v Zvezi, v naših slovenskih župnijah, v življenju posameznih članic — to mora biti prvi in zadnji cilj vašega delovanja. Katoliška cerkev nikdar ne izpreminja svojega nauka; njene zapovedi so še vedno v veljavi, kakor so bile ob njeni ustanovitvi, zakrament sv. zakona je v naši Cerkvi še vedno zakrament in ne navadna človeška pogodba, prejemanje sv. zakramentov, vsaj enkrat na leto, obiskovanje službe božje vsako nedeljo in praznik — vse to je še vedno zapoved. Vsega tega cerkev ni izpremenila, ker izpremeniti ne more. In česar Cerkev ne more odpraviti, tega tudi ne more predrugačiti nobena organizacija, najmanj seveda katoliška.

Kako neomajani so nauki sv. Cerkve, naj vam bo en sam zgled, ki ga morebiti že poznate. Ko je angleški kralj Henrik VIII. prosil papeža, da bi mu dovolil razporoko, mu je papež kratko in odločno odgovoril: *Non possumus* — ne moremo! Na ponovne prošnje je bil vedno isti odločni in značilni odgovor: *Ne moremo*. In papež je dobro vedel, da odklonitev kraljeve zahteve pomeni isto, kakor odpad cele Angleške od Cerkve. Toda v naši Cerkvi nauki in načela niso bile nikoli na prodaj. Naj se rajši zgodi karkoli, kot pa da bi se porušil en sam steber, ki tvori del veličastnega in večnoveljnega Kristusovega nauka.

"Ne moremo," mora biti tudi vaš odgovor, kadarkoli bi šlo zato, da sprejmete v Zvezo osebo, ki

ne živi krščansko, ki ne misli krščansko in katere srce je za katoliška načela mrzlo, kakor je mrzel se-verní tečaj.

"Ne moremo; s katoliškimi načeli ne barantamo." Sicer pa: kakšen pomen ima vabiti ljudi nezanesljive verske kakovosti v naša društva in organizacije? Saj se taki ljudje ne bodo nikdar počutili doma v naših vrstah. Ali bodo izstopili prej ali slej, ali pa bodo začeli napeljevati vodo na svoj mlin in stvari v društvu in organizaciji urejevati po svojem okusu. Tako bi imeli sovražnike v lastnih vrstah, sovražnike, ki bi sicer nastopali zvito in prikrito, katerih delo pa bi bilo toliko bolj pogubno in razdirajoče. In sovražnikov v lastni hiši se bojte! "Ne moremo in ne smemno", to naj bo vaš odgovor vsem tem katoličankam po imenu. "Najprej pokažite dobro voljo, postanite praktične katoličanke in potem vas bomo sprejele z odprtimi rokami." Tako se pa zgodi premnogokrat, da se med nas vtihotapijo elementi, ki bi bili kras in dika vsaki drugi organizaciji, samo katoliški ne.

Naj bi bila vaša Zveza cvet med slovenskimi katoliškimi organizacijami v Zedinjenih državah! In kdo drug, kot ve, ima moč, da jo postavi na to odlično mesto? Res je, da je vaša Zveza človeško delo in kot tako podvržena izpremembam: izpreminjale boste kakor doslej, tako tudi v bodoče — uradnice; izpreminjale in izboljševale pravila; zniževale, ali zviševale prispevke — izpremembe tukaj, izpremembe tam. Le enega ne smete nikdar izpremeniti, enega se nikdar dotakniti in to je — ljubezni do katoliških vzorov in pokorščine Cerkvi! Ta ljubezen in ta pokorščina morata biti dva nezrušljiva, granitna stebra, vidna v vsakem vašem društvu, vidna v vsej vaši Zvezi širom Zedinjenih držav, glasno oznanjujoča prijateljem in sovražnikom, da v vaši Zvezi ni prostora za nikogar, ki ne prisega brezpogojno in brez pridržka na krščanstvo, kakor ga oznanjuje naša Cerkev.

Vedite, da ni število članstva tisto, kar dela, organizacijo močno. O tem smo se večkrat prepričali v svetovni vojni, ko so razmeroma majhne, a izvrstno disciplirane čete premagale ogromno premoč sovražnika, ki ni poznal discipline. Da bo vaša Zveza ugledna, močna, da, nepremagljiva, je treba, da ste vse enega duha in da vlada v vaših vrstah stroga disciplina. K disciplini v katoliških organizacijah, kakor je vaša Zveza, pa spada tudi brezpogojno priseganje na katoliška načela. Oklevajoče, strahopetne in neodkrite katoličanke bi bile rak-rana v vaši Zvezi ter bi vašo Zvezo slabile, ne pa krepile.

Ako se boste držale zgoraj začrtanih smernic, potem bo imela vaša Zveza sijajno bodočnost.

Mnenja in nasveti glavnih uradnic S. Ž. Zveze.

MARIE PRISLAND,
glavna predsednica.

KOMENTAR ZARJI.

Z mesecem julijem je Zarja nastopila svoj peti letnik. — Od leta do leta je list pridobival na popularnosti. Ne le članice, tudi drugi radi čitajo Zarjo, kar je dobro znamenje za list.

Dvomim, da je Zarja še kedaj prinesla toliko materijala izpod ženske roke, kot ga je vsebovala zadnja številka. Po sodbi kakega profesorja, mogoče ti članki in dopisi niso bili eksemplar v lepopisju, izražali pa so dušo naše žene, njene misli in želje. Upam, da se gl. odbornice in članice ne bodo prekmalu naveličale, ampak stalno dopisovale.

Veliko pritrjevanja slišim o pomembnem članku Rev. Slajeta: "Takih besedi nam je treba. To je narodni pouk," pravijo članice.

Članki gl. odbornic, posebno oni od gl. tajnice, bodo veliko pripomogli h boljšemu razumevanju sklepov zadnje konvencije.

Sestra Angela Beg, ima jako dobre in hvalevredne ideje o podučnih in družabnih klubih. Prepričana sem, da bo uspešna v svojem delokrogu, ker bo za Zvezo jako koristno, ako se resno oprime organiziranja izobraževalnih klubov. Ustanovili bi se naj vse vrste tečajji; sedaj ko se bliža zima, bo čas zato najbolj pripraven. Ti klubi bi naj tudi javno nastopili s predavanjem, petjem, dramatikoj itd. Tako bi Zvezo potisnili v osredje in bi organizacija res zaslužila atribut, "kulturna organizacija". V krajih kjer imajo radio postaje, bi se taki klubi lahko zavzeli da preskrbijo v zimski sezoni nekaj rednih radio programov. Pomislite, v kako reklamo in ugled bi to bilo podružnici in Zvezi.

Kuhinjski Kotiček upa biti jako zanimiv, pod spretnim vodstvom sestre Helene Jurčič in s sodelovanjem tistih članic, ki se na kuhinsko umetnost razumejo.

Kaj pa zdravniški nasveti? Da so nam ti jako potrebni, bode pač vse pritrđile. Ženske vedno kje ščiplje in boli, zato smo jako hvaležne sestri urednici ki nam je preskrbela zdravnika, da bo nam dajal nasvete, kako se ravnati v bolezni.

Da bo Zarja še bolj popolno ženski list, bi svetovala da pride nemo še kolono s nasveti za hišo in dom, oziroma gospodinjstvo. Študirala sem, koga bi dobile za urednico te kolone. Izvrševalni odsek je itak v vsaki številki zastopan. Nadzorni odbor se bo gotovo kaj oglašal; vsaj Mrs. Erjavec se bo. Prosvetni odsek je urednica že tako s delom obložila da komaj diha. Preostane edino še svetovalni in protni odbor. Ker ta odbor, upam, ne bo imel prevelikega dela s pritožbami in če ne bo imel dela mu bo dolg čas, zato bi ne bilo napačno ako urednica naprosi, naprimer, sestro Mary Besal, članico tega odbora, da se zavzame za oskrbo kolone, "Gospodinjstvo", ostale članice tega odseka kakor tudi vse druge članice, bi ji pa naj pomagale in jo zalagale s primernimi nasveti za gospodinjstvo in raznimi praktičnimi migljaji za hišo in dom. Upam da se Mrs. Besal sodelovanju v Zarji ne bo odrekla, ker vem da rada piše; ima še mladc in gibčno roko, lepo pisavo in piše v dobrem slogu. Tako bomo listu pritegnile vse odseke glavne ga odbora, kar bo zanimanje za Zarjo vsestransko povečalo.

—o—
BARA KRAMER,
II. gl. podpredsednica.

San Francisco, Cal. — Pravkar sem prejela naš priljubljeni, neprecenljiv in zaželjeni mesečnik Zarjo, ki nam prinaša vedno toliko novic od vseh strani naše Unije. Vse to rada čitam in se vedno pri tem razvedrim. Po mojem skromnem mnenju, nam je bil list Zarja v resnici potreben. Kadar mi pride v roke, ga pričnem čitati tam, kjer se mi najprej

odpre. V zadnji Zarji sem prečitala najprej članek našega duhovnega svetovalca Rev. Milana Slajeta. Ta članek je do pičice resničen in poučen za vse starše in vse slovenske družine. Vsaka mati naj bo bolj stroga napram svojim otrokom, ako noče, da se ji bodo popolnoma odtujili. Materere so preveč prizanesljive napram svojim otrokom. Ali ni tako, vas vprašam, slovenske matere?

Članek naše glavne predsednice glede njenega obiska v Minnesoti, je tudi zelo zanimiv. Nikoli ne bi mislila tega, da se bo mala peščica naših slovenskih žena odtujila naši Zvezi in si ustanovljala novo Zvezo. Ako žele imeti te žene kako novo organizacijo, zakaj niso toliko modre, da bi izbrale organizaciji vsaj drugo ime, ne pa tisto, ki so jim ga druge že same poprej izbrale? Ako hočejo imeti Zvezo, potem bodite pri tisti, ki je v resnici Zveza!

Zelo fin je tudi članek izpod peresa naše priljubljene glavne tajnice, ki je tudi tako jasen in iahko umljiv, da bi ga mogel razumeti vsak 8-letni otrok, kako ga ne bi razumele me delegatinje III. redne konvencije?

Naša I. glavna podpredsednica tudi lepo piše ter vzpodbuja naše članice SŽZ. — Kaj pa moj članek, ali ni resničen?

Potem pa članek naše glavne nadzornice. Ali ni njen članek zelo potreben za nas članice? Tudi naša Helen Yurchich iz Minnesote je za nas vse fino napisala, prav tako je članek Angele Beg vreden, da se ga prečita večkrat, ne pa samo enkrat.

In članek naše sedanje urednice? Ali ni dobro, da se tako lepo vabi vse članice, naj bodo točne s pošiljanjem dopisov in oglasov? In poročilo glavne predsednice je res tako lepo in premišljeno, da ga je vsem lahko razumeti.

Dalje je izjava glavne blagajničarke. Ali ni resnična, ko pove tako, kakor je, ne pa tako, kar je

slišala. Dalje je izjava našega dobro poznane Rev. Schiffrerja. Ta izjava mi je bila v veliko veselje, ker nisem bila nikoli nasprotna naši glavni predsednici Mrs. Marie Prilandovi. Po mojem mnenju je ona žena od nog do glave in poštena oseba. To se je sedaj izkazalo iz izjave Rev. Schiffrerja. Članicam SZZ. rečem pa tole in upam, da boste z menoj vse enega mišljenja. Ako zberemo me članice \$1000.00 ter jih damo glavni predsednici Mrs. Marie Priland, pa ji še ne moremo dovolj poplačati, kar je ona storila za nas Slovenke v Ameriki! Iz vsega srca želim, da bi gojile tako spoštovanje do naše glavne predsednice Mrs. Marie Priland vse članice in vsaka posamezna Slovenka v Ameriki!

Članice SZZ. ali ste že kdaj pomislile, da ko nismo imele naše Zveze, nismo imele tudi nobenih medsebojnih stikov in vezi ter skoro nismo vedele, da smo Slovenke. Zdaj pa imamo močno Zvezo, katero je ustanovila naša Marie, in ta zveza je naša ženska organizacija, organizacija slovenskih žena in deklet!

To Zvezo bi primerjala tako rekoč naši zibelki. In ko so se nekatere v tej zibelki dovolj nazi-bale, bi si jo pa sedaj rade popolnoma osvojile. Toda vsaka članica naj si zapomni, da če se ta zibelka prevrne, je ne bomo več dvignile, tisti pa, ki bi jo lahko dvignili, ne bodo hoteli več za nas delati. Članice SZZ., podpirajte to našo edino slovensko žensko organizacijo, da boste s tem pokazale, da vam je pri srcu Zveza naših slovenskih žena in deklet!

Kaj pa tista slika o "Drill Teamu"? Ali niso na sliki sama fina in lepa dekleta? V svojem zadnjem dopisu sem jih pozabila omeniti, zato jih bom pa sedaj pohvalila. Naredile so lep vtis v dvorani, ko so vanko prikorakale prvi dan sprejema delegatinj, pod vodstvom svoje vaditeljice ali "captain" Sophie Posch. Najprej so naredile ameriško zastavo, potem pa slovensko, zatem pa še znak SZZ. Čestitam podružnici št. 50, ker ima tako krasna dekle-

ta. Kadar pride katera iz tistega teama v mesto San Francisco, naj še mene obiše, in ne bo ji žal! Moj naslov je v Zarji na drugi strani.

Po prihodnji seji naše podružnice bomo imele malo prigrizka in še nekaj drugega, česar pa vam zdaj še ne povem. Upam, da se boste vse udeležile seje, na kateri bomo izbrale tudi delavke za veselico, ki se bo vršila 28. oktobra v Slovenskem domu. Vabljenje so vse članice, da pripeljejo tudi svoje znance in prijatelje.

Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze, posebno pa naši glavni predsednici.

—o—
JOSEPHINE ERJAVEC,
I. glavna nadzornica.

ZA DOBRO IME NAŠE GL. PRESEDNICE.

V "Amerikanskem Slovencu" sem čitala, da je bila naša glavna predsednica Mrs. Marie Priland imenovana za mestno nadzornico nad knjižnico in čitalnico mesta Sheboygan. Imenovali so jo enoglasno župan in vsi aldermani omenjenega mesta. Na tem odlikovanju Mrs. Priland ji iskreno čestitam, ker je dosegla to čast.

Kot prava Slovenka in narodnjakinja, sem ponosna, da so za a urad upoštevali slovensko ženo, ji poklonili to čas ter priznali njene sposobnosti. Z menoj vred pa so ponosne vse zavedne Slovenke širom Amerike, zlasti pa me, članice Slovenske ženske zveze. Vesele smo, da imamo v svoji sredi slovensko ženo, ki ni pripoznana samo med našim narodom, marveč tudi med Američani.

Dalje sem zasledovala razne dopise naših članic in raznih podružnic po Minnesoti, katere je obiskala naša glavna predsednica. Iz vseh teh dopisov zveni globoko občudovanje in spoštovanje do nje, kar nam dokazuje, da njena pota po Minnesoti niso bila zaman. Prepričana sem, da je glavna predsednica dosegla v Minnesoti velike uspehe za našo Zvezo, in to v tako kratkem času njenega potovanja. Članice v Minnesoti pa so brezdvomno izprevidеле, da ni dobro vsakemu in

vsako stvar takoj verjeti, kar naj bo tudi šola za ostale članice naše Zveze.

Od gotove strani se tudi sumi očita glavni predsednici in glavnemu odboru radi nekakih bondov, katere lastuje naša Zveza. Na vsa ta sumničenja želim položiti na srce naših članic par skromnih vrstic in vprašanj. Rada bi poznala danes na svetu organizacijo, ki se lahko potrka na prsi, češ, da ni pri investaciji denarja v tej depresiji izgubila nobenega centa ali pa na bankah? Rada bi poznala osebo, ki bi znala prerokovati štiri leta vnaprej, kaj se bo zgodilo z denarjem na bankah in kakšno ceno bodo imele bondi danes. Ako bi le eden izmed nas vedel za nesrečo samo en dan, eno uro ali minuto prej, bi se izognil marsikateri nezgodi, tako bi tudi vsak potegnil iz banke svoje vloge in nihče ne bi čakal, da banka zapre svoja vrata ter jim s tem vzame ves življenjski prihranek. Prav tako je z bondi. Seveda, po izvršenem delu, je vsaj mojster. . .

Kakor vedo vse članice, so Mrs. Priland in ostali odbor delovali pravično in preiščeno pri investiranju Zvezinega denarja, in ako se je nekaj tisočakov investiralo v "Municipal" bonde, s tem še ni rečeno, da se tega denarja ne bo nikoli dobilo, ker sčasoma pride vse nazaj v tir. Ako bi imele naša Zveza še oni denar, ki ga ima na bankah zamrznjenega, naloženega v bonde, bi bila na boljšem.

Zaradi tega, drage sestre, ne bodite kakor neverni Tomaž, in zaupanje, katero ste dozdale gojile do glavne predsednice, gojite še nadalje, ker je slednja vredna zaupanja. Mrs. Priland, Vam pa skromen nasvet: ne glejte ne na desno, ne na levo, temveč le še naprej delujte kakor ste doslej za povzdigo naše Zveze! To ni samo moja želja, marveč želja vseh razsodnih članic, katerim je pri srcu naša Zveza, katero ste vi ustanovili.

Op. ured. — Apeliram tudi na ostale gl. uradnice, da se oglasijo s svojimi mnenji prih. mesec.

Zdravniški nasveti.

MIGRENA.

RAD bi vedel, koliko vas je čitateljic, ki trpite na hudem glavobolu. Brezdvomno vas je precejšnje število, recimo vsaj pet izmed sto. Vse ste že poskusile; kupovale ste patentirana zdravila v lekarnah; ob napadih jemljete aspirin ali druge vrste praške in tablete, ki vam nekoliko olajšajo bolečine. Druge nosite očala zoper "eye strain". Nekateri se se že naveličale zdravit in ste se privadile trpeti. "Saj nobena reč ne pomaga". Nekateri ste si dale izdreti celo zdrave zobe ali se podvrgle težkim operacijam, da bi se rešile ponavljajoče muke. Marsikak slepič je bil že žrtvovan na oltarju glavobola!

Ne smemo reči, da vse to ni nič pomagalo. Nekaterim je. Druge pa trpite še naprej, posebno če ste podvržene — migreni.

Bulirjev Zdravstveni slovar, ki je bil prestavljen v slovenščino, opisuje migreno sledeče:

Migrena (enostranski glavobol) se zovejo napadi bolečin razne jakosti, bodečih, vrtajočih, ki se omenjujejo samo na eno polovico glave. Bolečine v glavi so često zvezane s težkočami v želodcu (slabosti, kolcanje, bljuvanje) in ne trajajo enako dolgo (nekoliko ur, pa tudi ves dan). Pri napadu je obraz navadno izredno bled, včasih zopet rdeč in zaripel, pokrit z mrzlim potom; bolnik je popolnoma nesposoben za vsako delo, bodisi duševno ali telesno (fizično). Migrena se često podeduje in je bolj pogosta pri ženskah, kakor pri moških. Kadar se pojavlja migrena pri starejših osebah, ki v mlajših letih niso boleli na tej bolezni, je to vedno sumljivo, in gre tukaj lahko za kako resnejšo bolezen.

To je prav dober opis migrene. Pristavim naj le, da lahko povzroča glavobol po celi glavi, ne le po eni strani.

Do nedavno zdravniki nismo vedeli, kaj povzroča migreno v večini slučajev. Vsak raziskovalec je navajal drug vzrok, odtod toliko nepotrebnih operacij v zdravih nosovih in v drugih delih telesa.

Zdaj vemo, da je v velikem številu primerov vzrok migrene občutljivost oseb do takozvanih tujih proteinov, ki poleg glavobola lahko povzročijo naduho, srbečico po životu, ekcem in razne kožne izpahke (urtikarija, "hives"), ter celo želodčne bolečine. Največkrat, po mojem mnenju, je kriva kaka jed, katere bi tak bolnik ne smel jesti.

Za tako občutljivost napram gotovim jestvinam imamo nov izraz: alergija. Če jed povzroča glavobol, imenujemo to alergično migreno.

Pred leti smo mislili, da je mogoče dognati povzročiteljico-jestvino z vbrizgavanjem prav minimalnih doz raznih izvlečkov (jestvin) v kožo,

kot poskušamo pri otrocih podvrženost škrlatici in difteriji potom cepljenja majhnih doz toksina. Pri zadnjih poskusil se je to obneslo, pri jedeh je stvar preveč zamotana in dostikrat nezanesljiva, za naše ljudi pa še predraga. Le posebni zdravniki-specialisti za alergične bolezni znajo tolmačiti reakcije.

Bolj enostaven in v mnogih slučajih zadostljiv način zdravljenja je s pomočjo *eliminacijske diete* (elimination diet).

Bolnik se odloči, da bo za časa preiskunje vžival le posebne jedi in nobenih drugih. Polagoma šele sme pridevati k dieti posamezna jedila.

Včasih smo kregali in celo kaznovali otroke, če niso marali jesti vseh jedi, katere smo postavili na mizo. Saj dobimo otroke, ki ne morejo prenesti mleka. Bljuvajo po njem. Drugi ne marajo jaje, tretji čebule, četrti kaj drugega. Včasih je res kriva izbirčnost, pa sem sam videl bolnika, ki je dobil naduho, kadar je jedel ješprenj. Torej je izbirčna Metka mogoče imela prav, ko je rekla: Ješprenjčka že ne bom jedla!

Iz praktičnih skušenj vemo, da tri najbolj rabljene jestvine povzročajo tudi največ alergičnih bolezni (migreno, naduho, ekcem, "hives"), namreč mleko, pšenična moka in jajca. Gotovo ste že videle dojenčka, kateremu se zmerom "friša" po obrazu. Na licih se napravi lišaj (ekcem), koža pordeči, mokri in se lupi; navadno močno srbi. Za tak ekcem (infantile eczema) smo rabili vsakovrstna mazila, ki so sicer olajšala srbečico, bolezni niso ozdravila. Ko je bil otrok star leto ali leto in pol, je ekcem izginil. Otrok ni več dovil in ne vžival toliko mleka, včasih se ga je naravnost branil, ko je bil dovolj močan. Največkrat je vzrok temu ekcemu — mleko. Nadomestiti mleko (in imamo zdaj posebne preparate), ekcem izgine.

Če trpite na migreni in vam zdravniki z običajnimi zdravili niso pomagali in ne našli nikakih očitidnih napak v zobeh ali v nosu, pričnite paziti na razne jedi. Če imate hud napad, se drugi dan vprašajte, kake posebne jedi ste prejšnjih par dni jedle. Najbolje bo pa, da se točno držite diet, kot so spodaj tiskane. Te diete so razdeljene na štiri dele, vsaka dieta je za en teden. Koncem tedna boste že vedele, če boste navzlic danim jestvinam imele glavobol. Morale boste paziti na vsako jed in jo skušati eliminirati (odstraniti), če se zdi sumljiva.

DIETE.

Elimination Diets (Rowe).

Prvi teden: Samo mleko in smetana. Dva do tri kvarte na dan. Kozarec lemonade na dan.

Drugi teden: Mleko in smetana (če prvi teden ni povzročilo glavobola ali drugih znakov alergije). Riž. Jagnjetina. Salata (navadna). Spinača. Korenje, Lemonada. Hruške. Sladkor. Olivno olje. Sol. Gelatin, Olive (cele).

Tretji teden: Koruza. Tapioka. Slanina (bacon). Kokoš. Špargelj. Grah. "Pineapple". Marelica (apricot). Češplje. Sladkor. Mazola olje. Karo sirup. Sol.

Četrti teden: Ržena moka. Riž. Goveje meso. Pesa. Fižol v stročju. "Grapefruit".

Če vas še nadleguje glavobol po preteku enega meseca, odstranite iz diete jedi, na katere imate "piko" in katerih že od nekdaj niste marale, recimo korenje ali hruške in jih nadomestite s kakim drugim sadjem ali zelenjavo. V naslednjih tednih pridevajte počasi druge jedi, po eno ali dve novi na teden. V moji praksi sem se prepričal, da je veliko ljudi občutljivih za breskve in rdeče jagode in celo za jabolka.

Naj navedem par vzgledov za primeru.

Poročena žena, stara 25 let, je trpela že z mlade-

ga na migreni. Mati je povržena isti bolezni. En mesec se je točno ravnala po mojih navodilih in uživala jedi, kot so označene. Peti teden je poskusila bel kruh. Takoj je dobila hud glavobol. Bila je občutljiva za pšenično moko. Zdaj ne je nobene jedi, narejene iz pšenične moke, ne narezancev (nudeljcev), ne omak s prižgano belo moko, sploh nikakih drugih sličnih jedi, in je rešena prejšnjih napadov glavobola.

Druga žena. Poročena. Je trpela na glavobolu dvanajst let, zadnja dva meseca skoraj noč in dan, da je shujšala petnajst funtov. Ravnala se je točno po navodilih. Glavobol se je zmanjšal, a ni po Nehal. Opustila je korenje, katerega je navadno dajalo le v juho, in odtačas je zdrava.

Prosvetni odsek Slovenske ženske

ZA USTANOVITEV ŠIVALNIH KLUBOV.

Ker je Slovenska ženska zveza prosvetna organizacija, to je z drugo besedo, posvečena izobrazbi našega ženstva, zato naj bi vsaka podružnica nudila pouk o raznih vedah s pomočjo svojih klubov. V teh klubih naj bi se ne prezrlo zmožnosti niti poedine članice, kajti vsaka zamore na gotov način pripomoči do skupnega cilja ali namena naše organizacije. V teh klubih naj bi se gojilo šivanje. A ne samo šivanje, tudi vse druge umetnine, ki spadajo k ženskim ročnim delom. Ali ni naša žena znana po svojih umetnih izdelkih v šivanju, pletenju, vezenju, kvačkanju (heklanju), kleknanju, itd.?

Redko se dobi ta ali ona, ki ne bi bila ročna v enem izmed teh del. Koliko si zamorejo članice in tudi cela naselbina s tem okoristiti, ako imajo šivalne klube. Samo stopimo v par takih hiš in že ugledamo kak lep kos domače umetnine. In to je prvo dobro spričevalo marljive gospodinje.

Ali ni razveseljivo, ako zagledamo lepe čipke, katere izvirajo izpod pridnih prstov svoje lastnice, in ki se dajo uporabiti na številno načinov? Druga si jemlje iz malih narejenih obrazcev načrt za celo pregrinjalo, bodisi posteljno, namizno za piano, stole, okna in brez števila drugih prtov. I to se zamore zgotoviti v blagu z vezenjem s svileni nitjo, katera se dobro pere. Tretja si veze lepe uzorce na razno perilo, in v tem delu zopet ni meje. Četrta izdeluje krasno svileno vezenje (štikanje), katero dela čast vsaki lepo urejeni sobi, kaj še svoji gospodinji. Kolikrat zagledamo po oknih zavese domače umetnosti, ki veljajo v očeh ocenjevalca umetnin več ko dragi tovarniški izdelki te vrste. Nekatere si šivajo zgornje in spodnje obleke za sebe in otroke. V takih šivalnih klubih si zamore vsaka prinesiti delo, kakršno ima na rokah, ali kar potrebuje ali jo veseli naučiti se od drugih. Skoro ni mej v stroki šivanja in ženskih ročnih del, katere vse obvlada slovenska žena,

samo ako jo veseli in si žrtvuje vsaj par ur časa na teden v to svrhu.

In vsa ta dela se izdelujejo v veseli družbi na klubovem sestanku, ki se zamore vršiti ob raznih večerih in v prostorih, katere si klub sam določi. Saj par ur časa oddiha izven vsakdanjih skrbi si bo vsaka rada privoščila; in tudi one, ki so preobložene z delom v gospodinjstvu ali z otroci, bodo imele dobiček od teh par ur odpočitka in razvedrila, do katerega so popolnoma upravičene, in zraven si naberejo idej in nasvetov za svoje gospodinjstvo.

Znano nam je, da tudi žene drugih narodnosti obdržavajo svoje živalne krožke (sewing circles), ter mnogo pomorejo s svojim delom v dobrodelne namene kot oltarne prte in prtiče cerkvam, ali razna oblačila za potrebne. To telesno delo usmiljenja je bilo vse hvale vredno zlasti v današnji krizi.

Vsak klub naj bi imel svojo poročevalko, da od časa do časa poroča uspeh teh sestankov, kaj in koliko lepega se je naredilo in doseglo v tem času. In ne samo na sejah, tudi v Zarjo naj bi se pisalo, da imajo od vašega dela tudi drugi koristiti.

Angela Beg D. C.

SESTRE, POSTANITE DRŽAVLJANKE!

Kakor sem čitala v avgustovi številki Zarje, je Mrs. Albina Novak, predsednica Prosvetnega odseka, meni dala nalogo, naj jaz skrbim glede člankov za ameriško državljanstvo. Hočem se odzvati in storiti vse, kar je v moji moči. Vem, da ni mnogo članic pri naši Zvezi, ki bi ne bile ameriške državljanke, vendar pa mislim, da je kod še katera, ki iz tega ali onega vzroka ni mogla postati ameriška državljanke.

Vsem tem polagam na srce, da se potrudijo in si preskrbe ameriško državljanstvo, in sicer čim prej, tem bolje. Ne bo vam škodovalo, ampak koristilo. Vedno in v vsakem oziru imamo državljan prednost pred nadržavljanji v deželi, pa

(Dalje na 188 strani.)

URADNA POROČILA

Poročilo glavne predsednice.

Odkar je bil, pred konvencijo priobčen članek o našem čarterju, nimajo nekatere članice več tistega zaupanja v Zvezo, kot ga so imeli poprej. Vznemirjene so in skrbijo, da li bo Zveza res plačala tisto svoto za pogrebne stroške, do katere je vsaka članica upravičena. Poizveduje se tudi, ali je res edino od glavnega odbora odvisno da se bo dobilo izplačilo in kje je garancija za to izplačilo.

Žalostno je, da lahko samo ena beseda podre večletno zaupanje. Prav nič se ne upošteva, da je Zveza vsa leta svojega obstanka, pošteno in točno izplačevala vse svoje obligacije; da je vsa leta vestno in pošteno vršila svoje dolžnosti, ter da ni bila nobena članica niti za en cent prikrajšana, do kar je bila po pravilih upravičena prejeti. Na vse to nekatere naše članice ne pomislijo, ampak jim je dovolj ena sama sumljiva beseda, da se jim omaja zaupanje v svojo organizacijo, ki jim ni še nikdar nudila najmanjšega povoda za nezaupanje. Ena sama nepremišljena beseda je pri nekaterih bolj upoštevana, kot šestletno pošteno poslovanje Zveze. Zakaj vse to? Ali res ne zna naše članstvo prav nič samostojno misliti? Kje je razsodnost? — Ali ne vidite da za nezaupanje ni nobenega vzroka? Mar ne veste, da je glavni odbor isto tako podvržen pravilom kot članstvo? Znano vam mora biti da se tista odbornica, ki bi ne hotela upoštevati pravila, odstavi. Ne bodite tako lahkoverne, ter zaupajte svoji organizaciji. Glavni odbor je vedno deloval in se ravnal po pravilih, katere ste same po svojih delegatinjah, na konvencijah, odobrile.

Iz vsega tega je razvidno kako lahko je članstvo razburiti; pomiriti ga, je pa težko. Lahko je, vzeti zaupanje in ugled, a drugače ga vrniti. Veliko zmešanjava lahko napravi ena sama nemestna beseda, posebno pisana. Upam, da bo naša urednica vedno znala zbrati primerno berilo za

naš list, ter ločiti kaj spada pred tribunal članstva, in kaj pred glavni odbor in njegove seje, pa bomo vedno imeli harmonijo v organizaciji.

Garancija. — Nekateri skrbi ali Zveza garantira izplačilo za pogrebne stroške. Noben človek, nobena država niti cel svet ne, vam ne more dati garancije za izplačilo, ako je blagajna organizacije, h kateri spadate, prazna. Močna blagajna je prva in najboljša garancija, za vsako izplačilo. Ker ima Zveza še precej dobro blagajno, in ker bo lestvica katero je zadnja konvencija sprejela veliko pripomogla tako blagajni kot garanciji, ste lahko brez skrbi. Dokler ima Zveza nad \$30,000.00 v blagajni in napreduje povoljno kot je dosedaj, se ni treba bati za izplačilo.

V tej, kakor v zadnji številki našega glasila, sem skušala pojasniti nekatere zadeve, ki so begale naše članstvo. Upam, da je s današnjo izdajo tega pojasnevanja konec, in da bo že kmalu mir. — Katera je hotela razumeti, je razumela. — Besedičilo in govorilo se je že dovolj in je dobro da se enkrat razburjenost poleže. — Konvencija je trajala tri dni, pokonvenčne debate pa tri mesece, kar je več kot dovolj. Bodočnost bo pokazala da so bili ukrepi zadnje konvencije koristni za organizacijo; dajmo mir in priliko da se lahko ti sklepi uvedejo in se pokaže njih koristna stran. — Organizacijo imamo lepo urejeno da si nič lepše ne moremo želeli; vzroka za nezadovoljnost in nezaupanje, ni. Pojdimo toraj na resno delo! S prvim decembrom se prične kampanja, oglejmo si že sedaj kam bomo šle na agitacijo. Ker se časi polagoma zboljšujejo, prihodnja kampanja mogoče ne bo tako težavna kot so bile prejšnje. Zavihajmo rokave in lotimo se konstruktivnega dela, pa se bo naselil mir in novo življenje bo prišlo v organizacijo.

Marie Prislend.

PROSVETNI ODSEK SLOVENSKE Ž. ZVEZE.

(Nadaljevanje s 187 strani.)

naj gre za starostno pokojnino, katero so zdaj sprejeli v več državah, ali za karsize bodi. Državljan ima povsod prednost.

Če je ženska državljanka, je tudi enakopravna z moškim, ker sme voliti in ima tudi vso pravico, biti izvoljena v ta ali oni urad. Volitve so velikega pomena, ko gre za usodo cele dežele. Naša Zveza šteje okoli 5,000 članic; če gremo vse na volišče, 5,000 glasov tudi nekaj zaleže.

Torej članice, katere še niste ameriške državljanke, vas še enkrat prosim, da se potrudite in postanete. V oktobru navadno začnejo večerne šole nalašč za državljanstvo, in trajajo navadno do aprila. Ako vložite prošnjo za drugi papir, imate potem tri mesece časa za obiskovati te šole. Izku-

šenj se vam ni treba prav nič bati, ker niso tako težke, kakor si predstavljate. Treba je, da se naučimo odgovorov na nekatera vprašanja iz ameriške ustave, kar nikakor ni težko, ako zna človek čitati in pisati. Sodniki so tudi zelo popustljivi napram ženskam, napram katerim niso tako strogi kakor napram moškim. Torej, le pogum, in odločite se, ne bo vam žal! Vem, da morda ne potrebujete mojih navodil, ker vse to se piše po časnikih in knjigah, pa vendar mogoče katera ne čita vsega ali pa lahko pozabi. Zato bom prihodnjič zopet kaj napisala, kje in kako se mora vložiti prošnjo za prvi in drugi papir.

Pozdravljene!

Jennie Gerbeck.

FINANČNO POROČILO S.Ž.Z. ZA MESEC AVGUST 1933.

DOHODKI:

Št.	Podružnica	Mesečnina	Pristopnina	Zarja	Skupaj	Št. članic
1.	Sheboygan, Wis.	\$ 10.60	\$—	\$15.90	\$26.50	106
2.	Chicago, Ill.	10.90	—	16.55	27.45	111
3.	Pueblo, Colo.	18.60	—	27.90	46.50	185
4.	Oregon City, Ore.	2.80	—	4.30	7.10	29
5.	Indianapolis, Ind.	6.60	—	9.90	16.50	66
6.	Barberton, Ohio	10.20	—	15.30	25.50	102
7.	Forest City, Pa.	6.00	—	9.00	15.00	60
8.	Steelton, Pa.	4.70	—	7.05	11.75	47
9.	Detroit, Mich.	7.30	—	10.95	18.25	67
10.	Collinwood, Ohio	33.40	—	50.30	83.70	335
12.	Milwaukee, Wis.	31.20	—	46.80	78.00	312
13.	San Francisco, Calif.	10.80	—	16.20	27.00	108
14.	Nottingham, O. (dodatno za julij)	20.00	—	30.00	50.00	251
15.	Newburg, Ohio	14.30	—	21.45	35.75	137
16.	So. Chicago, Ill.	8.80	—	13.20	22.00	87
17.	West Allis, Wis.	23.90	.75	35.85	60.50	231
18.	Cleveland, Ohio	5.40	—	8.10	13.50	54
19.	Eveleth, Minn.	7.90	—	12.05	19.95	71
20.	Joliet, Ill.	23.30	1.50	35.75	60.55	241
21.	Cleveland, Ohio	7.60	—	11.35	18.95	77
22.	Bradley, Ill.	1.80	—	2.70	4.50	18
23.	Ely, Minn.	16.40	—	24.60	41.00	164
24.	La Salle, Ill.	5.60	—	8.70	14.30	59
25.	Cleveland, O. (za jul. in avg.)	109.40	3.75	165.40	278.55	555
26.	Pittsburgh, Pa.	10.50	.75	15.75	27.00	105
27.	North Braddock, Pa.	4.30	—	6.55	10.85	44
28.	Calumet, Mich.	6.70	.75	10.05	17.50	67
29.	Broundale, Pa. (za julij)	1.60	—	2.40	4.00	16
30.	Aurora, Ill.	1.30	—	1.95	3.25	13
31.	Gilbert, Minn.	5.20	—	7.80	13.00	52
32.	Euclid, Ohio	6.80	.75	10.20	17.75	59
33.	New Duluth, Minn.	3.00	—	4.50	7.50	30
34.	Soudan, Minn.	.70	—	1.85	2.55	15
35.	Aurora, Minn.	1.40	—	2.10	3.50	14
36.	McKinley, Minn.	5.10	—	8.05	13.15	53
37.	Greaney, Minn. (za jul. in avg.)	4.00	—	6.00	10.00	20
38.	Chisholm, Minn.	11.60	—	17.40	29.00	116
39.	Biwabik, Minn.	3.10	—	4.75	7.85	32
40.	Lorain, Ohio	3.20	—	4.90	8.10	32
41.	Cleveland, Ohio	21.00	.75	31.50	53.25	210
42.	Maple Hgts., Ohio	3.20	—	4.80	8.00	32
43.	Milwaukee, Wis.	9.20	—	13.80	23.00	92
44.	Valley, Wash.	.80	—	1.20	2.00	1
45.	Portland, Ore.	3.10	2.25	4.65	10.00	31
46.	St. Louis, Mo.	2.50	—	3.75	6.25	25
47.	Garfield Hgts., Ohio	9.20	.75	13.80	23.75	86
48.	Buhl, Minn. (za jul. in avg.)	2.50	—	3.75	6.25	12
49.	Noble, Ohio	2.40	—	3.60	6.00	24
50.	Cleveland, Ohio	4.70	.75	7.05	12.50	47
51.	Kenmore, Ohio	2.00	—	3.00	5.00	20
52.	Kitzville, Minn.	2.00	—	3.00	5.00	20
53.	Brooklyn, Ohio	2.40	4.50	3.60	10.50	24
54.	Warren, Ohio	1.90	.75	2.85	5.50	19
55.	Girard, Ohio	1.70	.75	2.55	5.00	17
56.	Hibbing, Minn.	.80	6.00	1.20	8.00	8

SKUPAJ	\$535.40	\$24.75	\$807.65	\$1367.80	4810
Naročnina od nečlanice				1.00	
Za klišej Julijane Lautizar, poslala Josephine Lautizar				2.63	
SKUPNI DOHODKI				\$1371.43	

STROŠKI:

Za umrlo Barbaro Kučevar, podr. št. 8 (roj. 11-8-1874, prist. mar. 1927, umrla 7-17-1933)	\$100.00
Za umrlo Mary Godec, podr. št. 15 (roj. 2-27-1887, prist. 12-5-1928, umrla 7-8-1933)	100.00
Za umrlo Nellie Tratar, podr. št. 17 (roj. 4-29-1901, prist. 1-12-1930, umrla 7-23-1933)	75.00
Edinost Publ. Co., avgustova Zarja in adresar	245.42
Vožni stroški gl. predsednice v Minnesoto: železnica \$27.99, avtomobil (nakazano Mrs. Yurchich) \$16.65	44.64
Pisalna miza za urednico Zarje	29.50
Prenovitev starega pisalnega stroja na gl. uradu	15.00
Znamke za pošiljanje Zarje in uradnih potrebščin podružnicam in urednici	7.87
Poštnina med tiskarno in urednico	3.00
Za klišee slik v avgustovi številki Zarje	9.00
Uradna soba	10.00
Delo pri pošiljanju Zarje	21.60
Uradne plače za avg. (gl. preds. \$25, urednica \$50, tajnica \$60)	135.00

SKUPAJ	\$796.03
Balanca v blagajni 31. julija 1933	\$32.081.01
Dohodki v avgustu	1,371.43
Skupni dohodki	\$33,452.44
Stroški v avgustu	796.03

PREOSTANEK V BLAGAJNI 31. avgusta 1933 \$32,656.41

Josephine Račič, glavna tajnica.

POROČILO IZ GL. URADA.

Podružnica št. 44, Valley, Wash., ne obstoja več. Dolgo časa je štela sedem članic: štiri redne in tri družabne. Ena rednih članic je sedaj pristopila k sosednji podružnici, druge pa so odstopile.

Podružnica št. 56, Hibbing, Minn., pa se je rodila dne 15. avgusta 1933. Osem članic-ustanovnic. Prvi odbor: Uršula Zaic,

predsednica; Margaret Tratar, podpredsednica; Amelia Doman, tajnica; Jennie Buchar, zapisnikarica; Anna Staudohar, blagajničarka. Seje vsak drugi torek v mesecu. — Kakor vidimo, pridejo iz Minnesote večkrat tudi vesele novice. Novi podružnici častitamo in ji želimo krepkega napredka.

Blagajničarka podr. št. 19, Eveleth, Minn., je Mrs. Agnes

Podbevšek, ne pa Mrs. Angela Debevec, kakor je bilo pomotoma označeno v zadnjič priobčenem imeniku.

Nobenega smrtnega slučaja ne omenjajo naše podružnice v mesecu avgustu. Drage sestre, vzemite si ta mesec za vzgled in naj nikar nobena več ne umre.

Josephine Račič, gl. tajnica.

Čestitke in zahvale.

McKinley, Minn. — Z veseljem poročam, da smo zopet praznovali srebrno poroko med članicami št. 36.

Dne 15. avgusta zvečer smo veselo čestitali Mr. in Mrs. Mike Shustar k 25-letnici njiju zakonskega življenja. Sredi številnih prijateljev in sester članic na Elcor, Minn., v šolski dvorani smo jim podarili prispevek prijateljev in običajno darilo podružnice št. 36, ki ga dobi vsaka njena članica, katera srečno proslavlja svojo srebrno poroko. Izročile smo ji šopet cvetlic in \$25. Sosestri Shustar kličemo članice št. 35: Ostani nam zdrava, da se čez 25 let zopet skupaj zberemo pod okriljem Slovenske ženske zveze in Ti s srčnim veseljem čestitamo in skupno praznujemo zlato poroko Vajinega zakonskega življenja!

Pozdrav vsem članicam po vsej deželi!

Annie Purkat.

* * *

POROČKA IN SREBRNI JUBILEJ.

Sheboygan, Wis.

V sredo, dne 9. avgusta sta bila v Sheboyganu poročena Mr. Julius Parnitzki in Miss Gertrude Koker. Miss Koker je članica naše podružnice in pevskega kluba. Članice-pevke naše podružnice so zapele nekaj pesmic na svatbi, ki se je vršila v domu nevestinih staršev.

Srebrno poroko sta praznovala Mr. in Mrs. John Kotnik. Mrs. Kotnik je članica naše podružnice. Upamo, da bosta slavljenca še dolgo uživala zakonsko življenje, kar jima njihovi prijatelji prav iskreno želimo.

* * *

ZAHVALA.

Najtoplejša zahvala gl. uradnicam in delegatinjam tretje konvencije SŽZ., za velikodušen dar katerega ste mi poklonile. Kakor hitro mi bo mogoče, se bom potrudila izkazati vam hvaležna. Prisrčne pozdrave gl. uradnicam, posebno Mrs. Bari Kramer, kakor tudi vsem članicam S.Ž.Z.

Mary Glavan.

* * *

ZAHVALA.

Drage sestre pri podružnici št. 47: — Štejem si v dolžnost, da vam na tem mestu izrazim svojo prisrčno zahvalo, ker ste mi stale ob strani ob času, ko mi ni bilo mogoče plačevati mesečnine. Hvala vam za vse, kolikor ste zame plačale, oziroma darovale za mesečnino, in prav tako hvala, ker ste me več mesecev zalagale, da mi je bilo na ta način mogoče še ostati pri Slovenski ženski zvezi, katera mi je zelo pri srcu.

Vas sestersko lepo pozdravljam, Vam hvaležna

Josephine Ludvig.

* * *

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Nimam besedi, da bi se primerno

zahvalila članicam št. 12 in moji prijateljici, ker so me tako lepo obdarile s prekrasnimi darili za moj god, ki je bil dne 26. julija. Prisrčna zahvala predsednici Mrs. Kopač, Mrs. Sagadin, Mrs. Urankar, Mrs. Gallun, Mrs. Gostečnik, Mrs. Keržar. Ob priložnosti vam hočem povrniti. Ko se delavske razmere izboljšajo, hočem tudi jaz pridobiti novih članic.

Ana Levar.

* * *

Cenjene podružnice, oziroma sestre Slovenske ženske zveze so prošene, da sporoče uredništvu vse važnejše dogodke iz svojih naselbin, tičoč se našega ženstva, naših podružnic in naše SŽZ.

Taka poročila bodo zanimala čitateljice ter bodo v korist organizaciji in njenemu glasilu Zarji.

Uredništvo.

* * *

Optimist je človek, ki vidi v vsakem sovražniku prijatelja, pesimist je pa človek, ki vidi v vsakem prijatelju sovražnika, egoist je pa človek — ki ljubi samega sebe.

* * *

Nihče naj ne bo ponosen na svoje pradede, pač pa naj bo ponosen na svoje lastne otroke, ako jih bo pravilno vzgojil.

* * *

Devet desetih moških skrbi je — ženska.

Podružnica št. 1, Sheboygan, Wis. — Naša podružnica je imela svojo mesečno sejo dne 5. septembra prišlo je lepo število članic, in razmotrivale smo o več važnih stvareh.

S'lenjeno je bilo, da se priredi v soboto večer, 18. novembra, pri Franku Zavrlu v korist blagajne veselico. Izvolil se je tudi odbor za oskrbo te zabave, ki je sledeč: Ivanka Mohar, Uršula Mervar, Christine Rupnik, Mary Pozel, Josephine Skrube in Mary Eržen.

Sestra glavna predsednica Marie Prislant poroča glede resolucije, kjer je assemblymanu Mr. Thiesenu priporočila za državljanski papir. Vse članice so bile za to resolucijo.

Naznanjam tudi žalostno novico, da nam je smrt pobrala eno izmed članic naše podružnice, in sicer Mrs. Anno Sebanz. Pogreb se je vršil v torek 5. septembra; udeležilo se ga je mnogo naših članic. Pokojna zapušča moža in edino hčerko Elsie.

Opominjam vas, da se v velikem številu udeležite prihodnje seje, ki se bo vršila dne 3. oktobra.

S pozdravom,

...Mary Eržen, tajnica podr. št. 1.

Št. 5, Indianapolis, Ind. — Podružnica št. 5 se prav lepo zahvaljuje vsem udeležencem našega piknika, ki se je vršil 13. avgusta. Posebno se zahvalimo Mrs. Mary Dragan, Mrs. Mary Kos, Antoniji Bajt in Mary Dugar, ki so nam tako lepo vse preskrbele, kar smo potrebovali. Zahvalimo se tudi vsem članicam, ki so kaj darovale za ta piknik, to ali ono stvar. Imele smo prav lep uspeh; delovale smo složno, ker se zavedamo, da je le v slogi moč.

Na zadnji redni mesečni seji smo sklenile, da priredimo ob priliki naše sedme obletnice razviti nove zastave, če so vse članice s tem zadovoljne. Zato vas prosim, drage sestre, katere niste bile navzoče na zadnji seji, da pridete za gotovo na prihodnjo sejo, to je prvo nedeljo v mesecu oktobru, da se podrobneje dogovorimo, kaj bomo še napravile, da bo lepše izpadla proslava naše sedme obletnice. Torej pridite vse, brez izjeme! Čim več nas bo, tem laglje bomo prišle do boljšega zaključka.

Poročam vam tudi, da imamo pri naši podružnici dve bolni članici, in sicer Mrs. Josephine Kronovšek, ki je bila dolgo časa bolna; bila je v Toplicah, a sedaj se nahaja doma, in Mrs. Mary Turk. Tudi ona je bila dolgo bolna in se zdaj zdravi na domu. Obe bi bil prav veseli, če jih članice obišejo. Obe članicama želimo skorajšnjega okrevanja.

Sesterski pozdrav!

Mary Dugar, tajnica.

* * *

Pri podružnici št. 5 prav lepo napredujemo in blagajna si je nekoliko opomogla. Članice smo priredile piknik z namenom, da si nabavimo novo društveno zastavo, kar je jako lepa misel. Društvo, ki obstoja že polnih šest let in šteje 60 članic, sme pač imeti tudi svo-

jo zastavo. Lahko se pripeti, da danes ali jutri katera članica umre, in ob taki priliki bi pogrešale društvene zastave. Prav tako je potrebna zastava pri različnih slavnostih, korakanjih itd. Zakaj bi si je sedaj ne nabavile, ko so cene nižje in je denar v blagajni? Lahko denar na drug način izdamo, nakar bomo še vedno brez zastave. Nič ne oporekajte, da so slabi časi; samo malo ednosti je treba med članicami, zavist pa opustimo stran. Me hočemo biti res prave članice te lepe Slovenske ženske zveze. Poglejte v Zarjo dopise, pa boste videli, kaj zmorejo po drugih naselbinah naše žene in dekleta. Kako se izobrazujejo v vseh mogočih rečeh! Imajo svoje klube, šivalne krožke itd. Kaj imamo pa me, veste same.

Pridite na sejo in se lepo pogovorimo ter ne nasprotujte, ako ta ali ona predlaga kako stvar. Rajši jo podpirajte, ako gre za korist in čast Slovenske ženske zveze.

Vsem članicam najlepši pozdrav!

Članica.

Št. 6, Barberton, Ohio. — Naš list Zarja postaja vedno bolj zanimiv. Zadržanja izdaja mi je tako ugajala, da sem je takoj do konca prečitala. Zelo lepo je pričel Father Slaje in mnogo poučljivega čitamo iz njegovega članka. Enako naša glavna predsednica. Človek se kar čudi tej ženi, ker ima toliko potrpljenja in dobre volje. Mnoge izmed nas bi prej vse opustile, kakor pa dovolile, da se nas zapostavlja v kakršnemkoli oziru. Bodimo stvarne ter upoštevajmo to njeno dobro voljo. Na konvenciji sem jo videla večkrat izmučeno, enkrat celo, ko je zatrla solzo. Prosila nas je, naj jo vsaj mesec dni pustimo v miru. Ali smo upoštevale to?

Ko sem čitala, da se v Minnesoti nekaj ustanavlja, me je popadla jeza in sem se takoj zmislila na našo Mrs. Prislant, kako ji je hudo. Toda ona je bila na to že pripravljena in je vse modro uredila, še predno je članstvo kaj izvedelo. Zato, čast, komur čast!

Vidite, kako se po nepoternem delajo stroški! Sestre, bodimo bolj nepristranske in sesterske in ne tako materialne! Saj naša Zveza ni nikak denarni zavod, kar bi morala vsaka vedeti, pač pa ustanova ženske vzajemnosti. Prav lepo je tudi od Rev. Schiffererja, ker gotovo je imel kako točko, na katero se je opiral, zakaj duhovnik ne trdi kake stvari kar tako brez pomisleka.

Naša glavna uradnica Mrs. Beg priporoča, da bi se ustanovili prosvetni klubi, kjer jih še ni. (Pri nas smo že imele nekaj takega, da je na vsaki seji ta ali ona kaj povedala, večinoma pa so rekle, da nič ne vedo, zato je vse ponehalo). Imamo pa šivalni klub in se veselimo že vnaprej, da se nekoliko razvedrimo.

Glede Zarje je naj rečem še toliko, da je bila žalostna točka na strani, kjer je bila opisana naša pokojna sestra Nelie Tratarjeva. Žal nam je lahko vsem, kajti taka članica je vredna, da se po-

časti njen spomin.

Končno čestitam naši glavni predsednici k njenemu uradu kot mestna uradnica ter ji želim, da bi še mnogo let obhajala svoj god.

Povem naj še toliko, da smo imele pri naši podružnici veseli dan, ko smo kuhale minnesotsko "bujo", katero pa smo enostavno prekrstile v "kraško burjo".

Frances Zagar.

Št. 10, Collinwood, O. — Pri naši podružnici je prav prijetno. Sedaj vse složno delamo in naše seje so zelo privlačne, vedno imamo kaj novega. Za prihodnjo sejo dne 5. oktobra nam je obljubila naša zapisničarica velik "Fruit cake" in tudi druge članice so obljubile več dobrih stvari. Brez godbe seveda tudi ne bomo. Na tej seji se bodo prečitali tudi tri-mesečni računi in vem, da jih niste še nikoli s takim veseljem poslušale, kakor jih boste sedaj. Pa tudi več drugih važnih stvari bomo morale ukreniti v korist podružnice in Zveze. Torej naj nobena članica ne ostane doma 5. oktobra!

Poročati moram tudi žalostno novico, da nam je umrla članica Angela Priatelj. Bolehala je samo teden dni. Bog ji daj večni mir in pokoj, prizadetim pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Sosesterski pozdrav!

Frances Susel, tajnica.

Št. 11, Eveleth, Minn. — Cenjena uradnica: — Kot urednici Zarje Vam čestitam na Vašem vestnem in izvrstnem delu! Kako lepo je bila Zarja urejena, koliko lepega in poučnega branja za nas članice! Zares se pozna, da imamo dobro urednico. Vem, da ni to majhno delo, zato moramo tudi me članice gledati, da bomo pomagale in šle na roke naši novi urednici.

Pa to še ni vse. Tukaj v Minnesoti imamo našo glavno kuharico Helen Yurchich, ki nas bo učila kuhati. Ona nam bo gotovo povedala, kako se srna, zajci in druga divjačina kuha in "paca". Le povprašajmo jo, da bo imela z nami več sitnosti in dela. Če se pa kaj prismodi, pa ne vem, kdo bo kriv.

Kar se tiče naše glavne predsednice Mrs. Marie Prislant, se slednja zelo trudi, da nam članicam tolmači o Ženski Zvezi; ko beremo Zarjo, vidimo, da je polovico njenega dela. Ponosni bodimo, ko imamo tako predsednico, posebno pa še zdaj, ko ima v svojem mestu mestno službo, v katero jo je nominiral sam župan. To je res lepa čast za našo predsednico. Veseli me, da nas je letos obiskala v Minnesoti; da smo se osebno spoznale. Obljubila nam je, da pride še k nam na obisk. To nam prav veseli, Mrs. Prislant!

Ne smem tudi pozabiti omeniti naše podružnice št. 11 in povedati, kako prijetno se imamo pri naših sejah. Članice so tako vesele, da se nam kar nič ne mudi domov, posebno zdaj, ko imamo seje v City Auditorium.

Povedati hočem tudi, da je naša članica Antonia Coš zelo bolna; bila je ope-

rirana, pa je ne moremo še obiskati, ker je še zelo slaba. Vsi ji želimo, da bi se kaj skoraj vrnila spet zdrava domov k svoji družini.

Vročina je minila, večeri so pa že hladni, tako da se bo treba kmalu pomakniti za peč.

Pozdrav vsem članicam!

Tillie Rebetz, tajnica.

Op. ured. — V dopisu Mrs. Smoley zadnji mesec se bi moralo glasiti, da je bila seja pri Mrs. Rebertz in ne Mrs. Debevec.

Št. 14, Nottingham, O. — Težko sem pričakovala 3. redne konvencije Slovenske ženske zveze. Vse delegatkinje smo si mislile; kaj ko bi izboljšale eno ali drugo, da bi bilo boljše za organizacijo. Po svojih najboljših močeh smo napravile, kar je bilo mogoče. In ravno radi lestvice je najbolj pravilno. Ako bi imele lestvico po starem, bi bila gotovo naklada in tega smo se sedaj izognile. Vso čast in zahvalo moram dati našim članicam, ker so s takim veseljem sprejele konvenčno poročilo. Vsem je bilo po volji.

Le pomislimo, kako mrjejo. Smrt kar kosi, nič ne izbira. Kdo bi si bil mislil, da bomo prvo izmed delegatkinj izgubile našo vsem priljubljeno sestro, Mrs. Nellie Tratar, ki nam je bila vsem delegatkinjam tako naklonjena in do vseh tako prijazna. Na tem mestu izrekam družini in sorodnikom sožalje, njeni blagi duši pa večni mir in pokoj!

Na naši seji meseca julija smo sklenile, da priredimo 22. oktobra v počast šeste obletnice ustanovitve naše podružnice igro "Roza Jelodvorska". Tako težko čakamo, da se naše članice zopet pokažejo enkrat na odru, ker so tako izvrstne igralkice. Na vas, drage sestre, bi pa apelirala, da sežete po vstopnicah, saj je tako malenkostna vsota — samo 35 centov.

Mesec december bo kmalu tukaj in treba bo plačevati na vse kraje. Stroški so precejšnji, naši prihranki so pa še vedno zamrznjeni, kar vam je vsem znano.

Omeniti moram, da bomo izgubile eno naših sester, to je Mrs. Mary Sedej. Preselila se bo v Indianapolis. Srečna številka 5, ki jo bo dobila v svojo sredino. Bila je dobra članica in je tudi veliko darovala v korist naše podružnice, kjer jo bomo zelo pogrešale.

Najlepše pozdrave vsem glavnim uradnicam in članicam vseh podružnic Slovenske ženske zveze.

Mary Darovec, podr. št. 14.

Št. 17, West Allis, Wis. — Naša domača zabava je izpadla prav dobro. Najlepše se zahvalim vsem članicam katere ste se udeležile, posebno še tistim katere ste darovale toliko dobrega, da je res vsega bilo v izobilju. Zahvalim se za udeležbo tudi članicam podr. št. 1 ter članicam Mariji Pomoč Kristjanov KSKJ. št. 165 in Sestram Slovenije T. P. Z. Sloga. Ob priložnosti Vam želimo povrniti.

Presenetile so nas z udeležbo članice sheboyganske podružnice, pričakovale smo jih veliko število, a nobene ni bilo. Pa drugič bolj gotovo kaj ne, da?

Na naši zadnji seji smo sklenile da

priredimo card party v četrtek 19. oktobra ob 7. uri zvečer v Kraljevi dvorani W. Madison in S. 60th St. Članice ne pozabite, da je vsake dolžnost da kaj pripomore podružnici, katerih ni bilo na zabavi ste prošene, da se gotovo udeležite card party.

Sklenile smo tudi, da bomo pričele s šivalnim klubom. Prvi sestanek bomo imele pri sestri Mrs. Schlofar — 5. oktobra ob 7. uri zvečer. Pridite tudi tiste ki niste bile navzoče na zadnji seji, in imate veselje do šivanja.

Bolanih imamo zopet več članic. Mrs. R. Janežič in Mrs. A. Paccagnella se nahaja v bolnici. Želimo njima da bi se skoraj zdrave vrnile domov. Bolne so tudi na domu sestre Mrs. Cerar, Mrs. Gallatin in Mrs. Potočič. Želimo tudi njim, da bi kmalu ozdravele. Vesele smo, da so nam zopet ozdravele Mrs. Uršula Gole, Mrs. Bachay in Miss M. Janezick.

Pred kratkim se je oglasila teta štokljka kar pri dveh naših članicah ter jim pustila krepke sinčke. Obdarjene sta bili Mrs. Jennie Južina in Mrs. Gole. Vama v imenu podružnice častitam k napredku družini.

Toraj ne pozabiti priti na prihodnjo sejo 9. oktobra.

Louise Bitanz, predsednica.

Št. 19, Eveleth, Minnesota. — Nekako zadnji teden v juliju nas je obiskala gl. predsednica Mrs. Marie Priland. Ob tej priliki je osebno spoznala vse sotrudnice in aktivne članice SZZ. Lepo je bilo za videti, kako so jo z veseljem pozdravljale in navdušeno sprejele njen obisk. Na obrazih je bilo videti, da jo spoštujejo in ji želijo izkazati priznanje za njeno vestno delo med Slovenkami v Ameriki. To sem videla in slišala pri podr. št. 36, McKinley, Minn.

Miza je bila obložena s vsemi dobrotami, in tajnica podr. št. 36, sestra Josephine Lautižar je imela pozdravni govor gl. predsednici, kateri je bil zelo jedrnat in pomenljiv.

Gl. predsednica se ji lepo zahvali za lepe izbrane besede, in nato začne pojasnevat pravila in odgovarjati na razna vprašanja članic. Vse navzoče smo bile zelo zadovoljne z vsemi podatki, in smo nato odobravale vse odredbe konvencije.

Pri naši podr. št. 19, smo imele redno mesečno sejo 12. avgusta. Navzočih je bilo lepo število članic, in seja je bila prav prijazna. Videti je bilo, da so vse zelo navdušene delovati pogumno, za temeljito povečanje SZZ. Sklenjeno je bilo, da od sedaj naprej moramo gojiti sestersko ljubezen med seboj, da bomo delale čast organizaciji. Pridite prav za gotovo na prihodnjo sejo ker imamo nekaj posebnega na programu. Žal vam bo, ako se ne udeležite te seje.

Jaz bi rada da bi se predsednikova Nira spomnila tudi nas žena in nam skrajšala delovne ure. Neznano kedaj začeti, ne kedaj končati. No pa saj me Slovenke rade delame, to smo podedovale od naših mamic.

Iskrene častitke vsem Marijam ki ste obhajale svoj god dne 15. avgusta! Pozdravljene članice SZZ.

Jennie Ozanich.

Št. 21, West Park, O. — Zarja se vsem našim članicam zelo dopade zadnja dva meseca. Veseli nas da je začela izhajati v čast ženski organizaciji. Novi uredniki želimo najboljši uspeh.

Neizprosna smrt nam je vzela našo dobro sestro Mary Hochevar. Zapustila je šest otrok v starosti 11—23 let. Pred tremi leti jim je umrl tudi oče, in sedaj ostanejo otroci brez staršev, kar je pač žalosten slučaj. Pokojno priporočam v molitev, preostali družini pa izrekamo globoko sožalje. Pozdrav!

Cecilia Brodnik, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn. — Naša zadnja seja je bila zelo dobro obiskana, kajti praznovala smo pet-letnico podružničnega obstoja. Po seji smo imele malo domačo zabavo s prigrizkom. Sestra blagajničarka je privedla s sabo kar vso družino in sestre Sepel so prav lepo zapele slovenske kakor tudi angleške pesmi. Pele so Mary, Frances in Josephine. Igrali so nam tudi na piano, violino, čelo in fluto. Bil je krasen večer in je mnogo prehitro minil. Igrali so Frances, Josephine, Frank in Edward, in naša sestra blagajničarka je res lahko ponosna na tako muzikalno družino.

Se prav lepo zahvaljujem za tako krasno zabavo Mrs. Shepel in njeni družini.

Pri naši članici Mrs. Marinsek se je oglasila štokljka ter ji pustila kar dvojčki-deklci. Vsej družini želimo najboljšega zdravja!

Pozdrav!

Mary Kure.

Št. 24, La Salle, Ill. — Na zadnji redni seji smo sklenile prirediti bunco in card party skupno s plesno veselico 17. oktobra, kjer bo ravno pet let obstoja naše podružnice, in sicer v dvorani sv. Roka, pričetek ob pol osmih zvečer. Vabimo vse sestre da se gotovo udeležite te prireditve, in prošene ste da takoj začnete pridno prodajati vstopnice. Imamo še precej časa da se toliko bolj pripravimo, tako da bo uspeh čim lepši, in to je gotovo želja nas vseh.

Pozdravljam vse članice SZZ.

Angela Strukel, tajnica.

Št. 25, Cleveland, Ohio. — Hitro mineva, mesec za mesecem in prišla je zopet hladna jesen. Prav prijetno je ob dolgih večerih čitati kako lepo knjigo ali list. Jaz berem najraje naše glasilo Zarja, saj v nji so izražene misli zavodnih žena in deklet. V septembski izdaji je bilo posebno dosti člankov od el. uradnic, vsi so pisani v lepem in vspodbudljivem tonu, potrebno bi bilo, da bi jih prebrala vsaka članica in tudi prav razumela. Najboljši v omenjeni številki je pa spis izpod peresa Rev. Milan Slaje. Resnično je kakor on piše, da je veliko krivde na slovenskih starih, da se mnogi otroci sramujejo njih narodnosti, namesto da bi bili ponosni nanjo. Zato slovenske matere glejmo, da ostanejo naši otroci, tudi naši po duhu in da bodo spoštovali narod, iz katerega izhajajo. Priznanje na tem mestu novi urednici, ker je pokazala vso zmožnost svojega dela.

Pri naši podružnici se pripravljamo, da se proslavi petobletnica obstanka. V

ta namen se bo priredil banket in ples 12. novembra v Grdinovi dvorani. Priporočam, da bi vsaka po svoji moči sodelovala, ker samo potem lahko pričakujemo uspeh. Na seji 9. oktobra se bo delilo vstopnice za prodajati, ker za bankete moramo imeti vse prej oddane. Pridite v obilnem številu na to sejo, bo več tudi drugega važnega za rešiti.

Končno pa moram pohvaliti naše članice ker so skozi poletno vročino, v pecej velikem številu obiskovale mesečne seje. V tem je dokaz, da se zanimaste za Zvezo in podružnico. Najlepše pozdrave.

Frances Ponikvar, predsednica.

Št. 28, Calumet, Mich. — Torek 15. avgusta, ostane našim članicam v prijaznem spominu, ker ta dan smo imele članice naše podružnice lepo zabavo ali piknik na Sprajcerjevi farmi. Imele smo mnogo zabave in smeha. Okoli farme se je razlegalo veselo slovensko petje, saj Slovenke smo vnete za petje. Pečenke in potic in vsega, kar spada že zraven, je bilo dovolj. Kar pa je bilo največ vredno, je bilo to, ker smo imeli dobro, sveže pivo, ki se je na tako vroč dan zelo prileglo suhim in žejnim grlom. Dela se tukaj bolj malo; tisti, ki delajo, zaslužijo toliko, da imajo za svoje vsakdanje potrebe, tisti pa, ki ne delamo, pa si ne moremo privoščiti kaj boljšega. Upamo pa na boljše čase, saj za vsakim dežjem sije solnce. In tako, po domače rečeno, od trošta živimo.

Predem končam ta dopis, vabim vse slovenske žene, da pristopijo v našo Slovensko žensko zvezo. Jaz sem vesela, da sem članica SZZ., kamor bi morala spadati vsaka zavedna slovenska žena v Ameriki.

Sosesterski pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Mary Grahek.

Št. 31, Gilbert, Minn. — Že dolgo časa ni bilo dopisa od naše podružnice. Vedno sem čakala priložnosti in se je kar hitro zavleklo. Prejšnje mesece sem potovala po drugih krajih in sem večkrat mislila, da priobčim kaj v Zarjo. Videala sem marsikaj dobrega, kar bom lahko uporabila pri našem listu pozneje. Danes vam samo omenim glavno, da naša podr. št. 31 je še živa, in je tudi prav čvrsta. Naše nasprotnice so hotele zanetiti ogenj ter iz nevoščljivosti in osebnosti uničiti podružnico. Radi zastopstva delegatij in konvencije, so dobile povod za njih načrt, kako bodo razbile podružnice in Slovensko žensko zvezo v Minnesoti. Veliko bi se dalo napisati, kaj vse se je govorilo, ker je pa vse tisto govorjenje bilo brez vsake podlage, so naše nasprotnice same pogorele.

Sklicane so bile seje in smo se tudi teh sej udeležile. Seveda vsaka iz radovednosti, ker smo mislile da bodo nam kaj imenitnega povedale. Ko smo se skupaj v Evelethu sešle, smo komaj čakale, kaj bo, so pa od nas zahtevale da naj kaj povemo. To so članice od različnih podružnic videle in so vse podružnice odklonile pridružiti se k novi zvezi. Potem so bile pa tako hude, da niso pustile govoriti, če ni bilo njim po volji. Potem so pa začele krožiti jako

čudne govorice, še celo gl. predsednica Mrs. Prislant, ki je bila povabljen, in se je povabilu takoj odzvala. Ko je raztolmačila položaj v katerem so se nahajale, so prišle do spoznanja, da ni nobenega vzroka, in da res za kvoder ne morejo nikjer več dobiti ter da je res tako najboljše za vse. Mrs. Prislant je bila v Minnesoto prav zadovoljna in še v Evelethu je našla veliko prijateljic; so se malo grdo držale, pa se bodo mogoče že še poravnale. Pa ne smete misliti, da Minnesota ni dobra! Je, je, še nove podružnice bomo dobili za SZZ.. No, kaj pa druge naselbine rečete. Ali vidite, Minnesota je O. K. Ali veste tudi to, da je dobila stolček v Kuhinjskem koticu? Jaz sem bila tega tako vesela, da že dva tedna nisem spala, od samega veselja. Le pogledjte, kako človek lahko pride do tako imenitnega stolčka. To bomo kuhale. Ali bo dišalo, sem rekla, pa mi ena reče: ali ne veš, kaj je Mrs. Prislant rekla? Če se bo kateri kaj prismodilo, bo Minnesota kriva! Oh saj res, sem vzdihnila in mi je srce skočilo, saj veste kam! Toraj drage kuharice, le dobro merite moko in vodo, da se res kateri kaj ne prismodi, da bo Minnesota pokonci.

Pozdrav vsem članicam Zveze.

Helen Yurcich.

Št. 32, Euclid, O. — O naših sejah se ne morem pohvalno izraziti, ker so vse premalo obiskane; ne vem, kaj je temu vzrok, da se članice tako malo zanimajo. Ako bo šlo tako naprej, bomo popolnoma zaspale in se res ne izplača, da bi še nadalje vodile svoje mesečne seje, ker pride na sejo komaj osem ali deset članic. Po seji imamo še tri tedne časa za plačati tistih 25 centov članarine, toda žal, tajnica čaka do zadnjega dneva, pa prinese morda plačat komaj par članic. Potem pa naj tajnica stori, kar hoče. Zalagati ne morem, ker nima podružnica nobene blagajne, torej mi drugega ne kaže, kakor da jih suspendiram. Cenjene članice, naj vam na tem mestu povem, da če se eni ali drugi primeri, da je suspendirana, pa v istem času umre, za tako ne bo plačal glavni urad nobene posmrtnine. Potrudite se torej in spravite skupaj tistih 25 centov na mesec, pa če denete vsak dan en cent na stran. Dalje naj še povem, da ne bom po hišah hodila po assesment, kakor sem dozdam, ker to ni moja dolžnost; vsaka dobro ve, kje stanujeni, zato pride lahko vsaka na moj dom in pri meni plača.

Pa še nekaj. Na seji smo tudi sklenile, da se napravi kako zabavo v korist naše blagajne. Ta zabava naj bi se vršila 5. novembra, če bi bilo za takrat mogoče dobiti dvorano. Če pa ne, pa bomo napravile malo zabavo pri naši sosestri tajnici, kakor smo jo zadnjič in ki se je dobro obnesla. Cenjene članice, pridite vse na prihodnjo sejo in potem na zabavo, da na ta način vsaj nekoliko pomagata k izboljšanju blagajne. Cenjene članice, čitajte tudi naše glasilo Zarje, ki je v resnici dobra in poučna, v kateri je obilo dobrih nasvetov in dopisov, za kar gre hvala našim dopisovalkam kakor tudi naši novi urednici Mrs. Albini Novakovi. Torej naj ne bo moja prošnja zaman! Udeležujte se sej in

plačujte redno svoje assesmente, tako da bo naš prihodnji dopis v Zarji bolj razveseljiv in popolen kakor je sedanji.

Pozdrav vsem članicam SZZ.!

Mrs. J. G.

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Zahvaljujem se vsem tistim članicam, katere ste sodelovale pri našem Card Party, ir Mr. in Mrs. Ig. Tominšek, ki sta nam dala prostor. Udeležba ni bila takšna kakor smo jo pričakovale.

Rojenice so se oglasile pri članici Rose Bojer in ji pustile čvrstega sinčka. Častitamo. Članice udeležite se prihodnje seje dne 8. oktobra. Prosim tiste članice katere rade zaostojajo s plačevanjem assesmenta, da bi bile malo bolj točne. — Pozdrav.

Tajnica.

Št. 45, Portland, Ore. — U našoj podružnici sve to više krečemo se i idejno naprijed sa članicama. Na zadnjoj sjednici 13. avgusta dobile smo tri nove članice: Mandina Lalich, Ana Tamich i Frances Kennevic; želimo, da i one dopelju po koju novu za sobom.

U juliju mjesecu smo imale prvi godišnji piknik, na kojem smo se vrlo lijepo zabavljale skupa sa svojim obiteljima i ostalim prijateljima.

Kakor u Zarji čitamo, ime naše glavne predsjednice Marie Prislant je povrijedjeno u pogledu bondova, za koje se ju omalovažuje, da je dobila "komišen" od istih. Po računima, koje je predložila u Zarji za mjesec avgust, vidimo, da je pravedna, te nesmijemo zaboraviti, da branimo njezinu čast i stojimo uz nju, koja toliko trpi i čini za nas i napredak slovenskih žena. Zato smo na našoj sjednici odlučile, da joj kroz Zarju poručimo, neka hrabro stoji, a mi smo uz nju i zanju.

Vama jako želimo dobar uspjeh u uređivanju Zarje; ona je ogledalo članica, i što je bolje uređjena, to se ju radje čita.

Jednu vrlo važnu stvar želim napomeniti, šta bi vrlo mnogo vrijedilo, kada bi se u Zarji donášalo i podsjetilo članice više puta: kako postati građanke. Mi imamo samo u pravilima isto, a još do danas nitko se nije pravo zauzeo za istu stvar. Vreme jest, da se što započne, za dobro stvar nikad nije kasno.

Dodjuća sjednica obdržavati će se 10. septembra u domu sestre Kristine Jonich, koja stanuje na 2614 S. E. 33rd Ave.

Uz lijepi pozdrav ostajem

Mary Golik, tajnica.

Št. 47, Garfield Heights, Ohio. — Naša tajnica je zelo točna v svojih poročilih od podružnice, vendar si tudi jaz ne morem kaj, da ne bi kaj napisala v priljubljeni list Zarjo. Čestitam urednici Zarje! Zarja mi je zelo všeč z vašim delom. Čestitke in hvala tudi duhovnemu vodji č. g. Slajetu za njegove lepe članke! Zelo so mi ugajali članki glavnih uradnic; posebno Bara Kramar piše tako, da človek misli, da je sam navzoč.

Tudi pri naši podružnici ne spimo; skupni izlet z društvom Naš Dom, št. 50 se nam je sicer izjalovil, ker je de-

ževalo, smo se pa zvečer zabavale pri sestri Cergol na Rosewood. Muzikanta sta bila Miss Požar in Charlie Slokar. Lepa hvala! Posebno mi je ugajala muzikantinja Miss Požar; tako mlado deklico, pa tako igra! Čestitke Tebi, Miss Požar, kakor tudi Tvojim staršem! Med sabo smo imele tudi ženina in nevesto. Ženin je sin marljive članice in nevesta sestre Zupan. Vama, ženin in nevesta pa želim, da bi v najlepši slogi preživela še dolgo let zakonskega življenja!

Zadnja seja je bila zelo živahna, to pa zato, ker smo imele zopet predsednico med sabo. V Washingtonu se ji je moralo dobro goditi, ker izgleda mnogo mlajša. Tudi odpustek je prinesla blagajni, in sicer tak "pildek", ki ga imamo vsi radi. Lepa hvala!

Na seji smo sklenile, da napravimo kontest popularnosti. Ona, ki bo prodala največ listkov, bo Miss ali Mrs. Garfield. Listki se bodo prodajali po 5 centov. Prvo darilo bo "scarf", drugo urabudilka, tretje pa Water set 21 kosov. Listki bodo dvignjeni na Silvestrov večer in zmagovalka dobi v priznanje društveno iglo.

Sestra tajnica je omenila, da bi bilo dobro ustanoviti klub za šivanje za žene, da bi naredile kaj lepega za podružnico, drugo leto se pa zopet lahko prodajajo listki za tisto.

Torej, drage sestre, ki vas veseli ši-

vanje, pridite vse na sejo; jaz prinesem pokazat nekaj svojega dela, nakar se lahko pogovorimo, kaj bi bilo najbolje začeti. Ako se nas prigrasi dovolj za klub, pa bomo lahko ponosne na svoje delo. Naj tudi druge prinesejo kakšna lepa ročna dela, ker jih rade vidimo.

Lepo pozdravljam vse članice Slovenske ženske zveze!

C. Mausar, zapisnikarica.

Št. 47, Cleveland-Garfield Heights, O. — Prav nič čudnega ni, če so zadnji mesec v Maple Heights tako frčali aeroplani, d je z enega zletela teta štokljka ter šla iskat zavetišča k Mrs. Idi Balata (Brožič), kjer ji je pustila za prvi spominek zalega fantička. Tako sta tudi Mr. in Mrs. Brožič iz Rosenwooda postala stari atek in mamica. Mrs. Balat in Brožič sta obe naši članici, zato so naše čestitke na mestu.

Naša podružnica izreka Mrs. Marie Priland najiskrenejše čestitke, ko jo je doletela čast, biti imenovana za nadzornico mestne knjižnice in čitalnice v mestu Sheboyganu; to je pač tudi v čast in ponos za vse Slovenke!

Pozdrav vsem članicam podružnic št. 53, 54 in 47; slednje so pač naše. Ob enem izreka željo, da se polnoštevilno udeležite seje dne 14. oktobra, ki bo prav prijetna in kratka, nakar se tudi kaj pomenimo. Helen Tomažič.

Št. 53, Brooklyn, Ohio. — Kaj je novega pri naši podružnici? Ker hočemo, da bo SZZ. še bolj napredovala, smo sklenile na zadnji seji, da se plača pristopnina novi članici. Za to se je najbolj zavzela naša mlada blagajničarka Miss Alice Zeleznik, ki je kar sama dobila 6 članic. Lepa hvala! Vam novim članicam ključem: Dobrodošle med nami in želim, da bi bile zveste in delavne za našo Zvezo! Sedaj nas je 24 članic. Ko bomo praznovali drugo obletnico, želim, da bi nas bilo dvakrat toliko.

Ker nameravamo prirediti dne 28. oktobra veselico, opozarjam vse, da pridete na prihodnjo sejo 5. oktobra. Rešiti je važne stvari radi plesa in pa da dobe listke one, ki niso bile na zadnji seji. Opozarjam članice sosednih podružnic, da če jim ponudijo naše članice vstopnice, da jih kupijo, ker so po zelo nizki ceni, namreč samo 25 centov za obe dvorani. Lep prostor za ples. Dobra godba bo skrbela za kratek čas in vesele poskočnice, kakor obeta Jackie Zorčev orkester. Začetek ob 7:30 zvečer, 28. oktobra v Sachsenheim dvorani, 701 Denison Ave. Kogar ne veseli ples, bo lahko igral karte v spodnji dvorani.

Pričakujem veliko udeležbo, ki se ob priliki vrne. Torej na svidenje dne 28. oktobra! Vabi vas podružnica št. 53.

Annie Jesenko, tajnica.

Kuhinjski kotichek.

Urejuje Helen Yurchich.

MEŠANA SOLATA (Combination salad)

1 glavo zelja, ali solate letne zreži, 4 do 6 kumarc zelenih zreži na tanke rezine, 6 zrelih (tomatoes) poradjov, 2 čebuli srednje, nekoliko rudeče redkvice, zreži tanko in to vse skupaj zmešaj, osoli, deni jesiha, olja, popra in serviraj.

Mary Smoltz, št. 38, Chisholm, Minn.

NADEVANA ZELENA PAPIRIKA.

12 zelenih paprik omij in zbriši, pri vrhu odreži počez, da pobereš seme ven, ter zopet deni odrezani vrh v isto papriko da bo prav. Potem vzemj 3 funte zmlatega svinjskega mesa in telečjega mesa, 4 jajca, peteršilja, popra, kruhovih drobtin in osoli. Vzemi malo masti ter eno čebulo, da zarumeni, zlij v skledo in vse skupaj dobro premešaj. Ko je nadev gotov vzemi pripravljeno papriko, jo dobro natlači s tem nadevom, pokrij z vrhnim koncec, ki si ga prej odrezala, da bolj drži, ubodi skozi (Tooth pick). Zloži papriko v kozico na vročo mast, obloži zrezane tomatoes in eno čebulo. Peci toliko časa, da je paprika mehka in tomatoes. Peče se približno eno uro.

Mary Kopač, št. 12, Milwaukee, Wis.

NADEVANA TELETINA.

Vzemi približno 3 do 4 funte celi kos telečjega mesa (veal pocket). Pljuča in srce, od teleta dobro skuhaj in zmeljji petršilj, 4 krompirje srednje, 2 čebuli, to sirovo zmeljji, dodaj še 4 jajca da se bolj skupaj drži, eno šalico kruhovih drobtin, malo popra, osoli primerno in to vse

skupaj zmešaj in nadeni v pripravljeno (Veal pocket), ko si gotova ga skrbno na koncu zašij, da ne zaide ven. Peci v pokriti posodi približno 2 uri.

Mary Perko, št. 31, McKinley, Minn.

RELIŠ.

Petnajst paradižnikov, pet drobnih šopkov zelene, pet čebul, eno rdečo papriko, pol šale sladkorja, dve žlici soli, dve šali jesiha.

Popari paradižnike in olup. Zeleno, čebulo in paprike drobno zreži. Zmešaj vse skupaj ter kuhaj eno uro in pol. Naloži v steklenice in trdno zapri.

Članica podr. št. 25.

V TESTU PEČENO PREKAJENO PRAŠIČJE MESO.

Napravi vlečeno testo iz mlačne vode, vzemi nekoliko masti ali sirovega masla, par jajc in soli ter pusti dobro zavito dolgo počivati. Nato vzemi lep kos prekajenega prašičjega mesa, najbolje stegno (šunko), katero si prej namakala v mlačni vodi ves dan ter isto večkrat premenjala, da gre sol ven. Zvečer lepo ostrgaj meso in umij v gorke vodi, zatem obloži s čebulo in česnom, zrezanimi lorberjevimi peresi, majaron, cimet, lahko tudi druge dišave ter toliko mrzle vode, da je pokrito, nakar postavi na mrzlo čez noč. Naslednje jutro vzemi iz vode, izplakni meso, obriši, namaži s kuhanim maslom in položi v pripravljeno, zgoraj omenjeno testo, ki naj bo zvaljano pol prsta na debelo, in dobro z vseh strani zapogni. V rezervi imej še kos testa, da nado-

mestiš, v slučaju, da kje poči, ko se peče. Peč mora biti vroča kot za kruh, da dobi skorja v kratkem lepo barvo, potem pa znižaj vročino in peci polagoma do 5 ur, kakor je pač velik kos. Ne obračaj, ampak le od časa do časa oblijaj z dodejano mastjo. Ko je pečeno in mrzlo, odstrani skorjo in nareži; tako pečeno meso se dlje časa ohrani in je tudi zelo okusno. Enako lahko pripraviš tudi prekajeno telečje stegno.

Z najlepšim pozdravom,

Mrs. Nada Urbas,

članica podr. št. 1, Sheboygan, Wis.

KAKO SE "PICKLA" VIŠNJEVO ZELJE.

Odcedi glavo, prereži čez pol, nareži ga drobno kakor za solato, nasoli, pusti stati en dan. Drugi dan odlj vodo vstran, nalij mrzle vode toliko, da pokrije zelje, pusti v tej vodi stati 10 minut. Odlj vodo v drugo posodo. Zdj zmeri, jesiha mora ga biti toliko kolikor je vode, zlij vodo zdaj proč. Kuhaj jesiha in prideni eno unčo mustard seeds, eno unčo celega popra, pol unče all spice. Kuhaj jesiha in spice 10 minut, deni zelje v čisto cunjjo, ga stisni, da bo precej suh. Deni ga v sterilizirane steklenice, zalij iz jesihom; mora biti ohlajen, ko ga zliješ na zelje. To spravi v klet, v par tednih je gotovo.

"PIKLANE" HRUŠKE.

Vzemi 8 funtov hrušek, 8 šalic cukra, pol šalice zdrobljenega cimeta, četrt šalice cloves, 6 šalic jesiha. Olupj in zreži hruške, prideni za en inč vode v posodo,

kjer boš kuhala hruške. Kuhaj 15 minut, odcedi vodo. Skuhaj sladkor v jesihi 5 minut, spices zaveži v cunjico, kuhaj jih 5 minut v jesihi. Prideni hruške, kuhaj počasi 30 minut, ko se ohladi, jih deni v jar, pokrij jih s krožnikom in spravi na hlad.

DIVJAČINA.

Ako bodele imele kaj srne, zajcev ali druge divjačine, da bi se imelo spriditi, kar v glaže in kuhat.

Meso pripraviš tako: če so kosti, kakor od srne, jih ven izreži, potem naredi kose kakor hočeš velike. Meso nasoli in pusti eno uro stati. Na dno v glaž deni lorberjev listič, potem naloži meso v glaž in dobro potlači, na vrh zopet lorberjev list in dobro zapri. Kuhaj 2 uri. Tako naj bolje obstoji. Vsako meso od divjačine lahko tako kuhaš, toraj brez vode, ta se dobi ko prej nasoliš. Tudi domače kokoši se ravno tako skuhamo. To pride vse prav za poltje.

Mary Skalar, Ely, Minn.

GORČIČNE KUMARCE.

Vzemi 6 napol doraslih kumarce, jih olupí, nareži na male zrezke ter pusti čez noč v soli. Potem jih pretresi na situ, da se odtečejo. Zreži na enake ko-

lobarčke 6 belih čebul. Kuhaj skupaj deset minut dve skodelici kisa, 1 skodelo vode, 2 skodeli rujavega sladkorja, 2 žlički (Mustard Flour), 1 žlico moke, žličko popra in pol žličke turmeric. Nato deni pripravljene kumarce in čebulo ter pusti, da deset minut dobro prevre. Deni še vrelo v steklenice in dobro zapri kakor sadje, da se ti ne bo pokvarilo. Te vrste kumarce so jako dobre poleg vsakega mesa ali za sendviče.

MOŽGANOV KUH

Deni v kozico malo masti, v kateri zarumeni malo zrezane čebule, pridene dve žlici sirovega masla, malo drobno zrezanega peteršilja, ene telečje, skozi sito pretlačene možgane, dve obrubani in v mleku namočeni žemlji (ali toliko kruha), jih ožmi in dodeni malo popra in soli. Zmešaj prav dobro, ko se malo ohladi, pridene tri rumenjake, trd sneg od beljakov, 2 žlici moke in malo na drobno zrezane telečje pečenke ali pa kruhovih drobtin. Vse to rahlo zmešaj, deni v namazan modelček ter kuhaj v sopari pol ure. Kuhano obrni na krožnik ter daj s čisto juho na mizo.

Članica.

PARADIŽNIKI.

So tudi jako dobri, če jih skuhaš, za vse prav pridejo, da napraviš jed do-

bro. Najboljše je, da rudečega olupiš, ali ga kar narežeš v glaže; deni žličko soli brez vode ter dobro zapri in kuhaj.

Tudi lahko narediš iz paradižnikov solato, zreži na tenke rezine, malo čebule se prileže, deni olja, jesiha, popra, osoli in malo premešaj.

Mary Skalar, št. 23, Ely, Minn.

REAL CHINESE PORK AND VEAL. Chop Suey.

Zreži en funt telečjega mesa in en funt svinjskega mesa, deni na mast, da se malo opeče. Pridene 3 zrezane čebule, eno šalico celery, eno šalico (bamboo sprouts), 2 žlice (soy sauce), malo popra, zalij z vodo, da bo čez pokrito, kuhaj 2 uri. Predno je jed gotova, stepi 2 žlici moke v mrzli vodi da bo primerno gosto. Serviraj ga z rižem ali s krompirjem.

VIŠNJEVO ZELJE.

4 kvarte rdečega zelja, 12 zelenih paprik, 1 kvart čebule, 3 pinte jesiha, 2 šalici rujavega cukra, pol šalice mustard seeds, 2 ducata celih cloves, četrt soli, če treba lahko več. Zreži zelje, papriko in čebulo, posoli, pusti stati čez noč, drugi dan odlij vodo. Potem zmešaj vse skup, deni v čiste steklenice, dobro zapri in spravi. V par tednih je govoto. Tillie Rebertz, št. 19, Eveleth, Minn.

Trije rodovi

Spisal Engelbert Gangl

(Dalje)

"Ko bi ne bilo otrok, bi si človek že kako pomagal. Služit bi šel kam: jaz za hlapca, ti za deklo. A kam hočem, ko me vežejo otroci na dom."

Tedaj se je zgodilo, da so začeli blagrovati Ilijo Preliča, ki je bil daleč tam za morjem. Še ob pravem času mu je prišla pametna misel, da je ostavil že drugič dom in da se je odpravil daleč po svetu.

"Pojdimo za njim!" se je oglasilo po vasi.

"Za njim pojdimo!" je odmevalo od hiše do hiše.

Vsi ljudje so govorili: "Pojdimo za njim!"

Hipoma je postalo vsem jasno, da ni druge rešitve, da ni drugega izhoda, nego slovo od doma. Potno palico v roke in — hajdi, koder ni nesreče!

Žene so jokale in so prosile može, naj ne ostavljajo domačij.

"Tako daleč hočete, in potem se ne vidimo več!"

Napravljale so otroke, da so jokali pred očeti in jih prosili, naj jih ne ostavijo.

A mož za možem se je dvignil in se odpravil na pot. Hujšega kot umreti ne more. Umri tu — umri tam, smrt je smrt!

Napravljali so se in so odhajali.

Pride zima, in ptica se dvigne in odleti. Šibka stvarca je, a njen pogum je večji od njene moči. In ko se dvigne na pot, ji pogum podvoji moč, da reže z drznimi krili visoki zrak, da preleti široko morje in se spusti na zemljo tam, kamor jo je dvignila in privedla želja. Tam si poišče novo domačijo, koder ni mrzlih zimskih vetrov, koder je le leto in dan samo cvetje in samo solnce. In ko zasluti, da so v domačem kraju izbesneli viharji, da je solnce raztalilo snežene zamete, tedaj zopet razvije krila in priplava nazaj. Veselo je njeno petje: v pozdrav se oglašča rodnemu gnezdu,

polno je ljubezni in sladkosti. Kdo ve, koliko si je želela nazaj. A zdaj je hrepenenje umirjeno. Zopet si spleta ptica gnezdo.

O, zemlja, ti sveta, neskončno ljubljena!

Ali moramo biti ptici enaki?

Težko življenje je prišlo in je izganjalo ljudi z doma.

"Glej, tako gre tudi ptica jeseni od nas," je tolažil mož ženo, "a ko se vrne pomlad, pride ptica nazaj. Zdaj je prišla huda zima, in tudi jaz moram stran. Ko pride doba, se vrnem. Potrpi, saj ne bo dolgo. Ako pa izprevidim, da bo bolje, prideš za mano. Saj ni človek priklenjen samo na ta kos zemlje. Popotni ljudje smo in za kruhom moramo, ako ga zmanjka doma. Od glada ne bomo pomrli."

Tako je govoril mož, a bilo mu je težko. Bridkost se mu je dvigala v prsih; moral se je premagovati, da se mu ni bridkost izlila v solze.

Še enkrat je prehodil vse stanje. Vse kote je pregledal v hiši, hlev je obhodil in skedenj. Vsak kamen je pogledal in ozrl se je na vsako vejo, na vsak grm. Od vsega se je moral posloviti.

Vstal je kmalu po polnoči. Pokrižal je vsakega otroka, del kovčeg na ramo in stopil iz hiše. Pri cerkvi ga je čakal sosed, namenjen z njim. Žena se je oklenila moža. Slone-la mu je na prsih, ni se mogla ločiti od njega. Siloma se je izvil iz njenega objema. Molče je stopil na pot, na daleko, v neznane kraje, za srečo.

Ogledala sta se znanca. Vas je spala na holmu. Dvoje hiš je bilo razsvetljenih. Kmalu je ugasnila luč. Ženi sta se vrnili domov in legli v posteljo. In tako je bilo vse temno za njima in vse temno pred njima. Koso se navadile oči temi, se je pred njima razvila cesta, dolga, kamenita; cesta, držeča daleč, daleč v neznane kraje, za srečo.

Čimdalje sta stopala, temveč je bilo poti pred njima. Tam vrhu griče je bo konec. A ko sta dospela vrhu griča, je bila pred njima dolga, kamenita cesta, daljša od one, ki sta jo prehodila doslej. Nemo sta stopala drug poleg drugega. Težke so bile misli, zato je bilo potovanje toliko težje. Ko bi se vsaj že zdaniilo, da bi bilo videti kaj sveta, da bi se človek še enkrat ozrl na domačo vas. Kdove, če jo vidi še kdaj!

"Še nikoli nisem hodil tako težko, in vendar ni toliko bremena na rami. V eni roki bi nesel ta kovčeg pet ur daleč, in še bi ne bil truden," je rekel prvi drugemu.

"Danes ni bremena na hrbtu, danes je breme v srcu," je odgovoril sosed. "Tudi jaz ga čutim. Kaj bi ti prikrival!"

Breme je bilo v srcu, zato je bilo potovanje tako težko. Nihče ne pojmi njegove peze, kdor ni nosil bremena v srcu.

O, ti sveta zemlja, ti ljubljena, edina!

Srce je zdihovalo, ko je bilo vedno dlje od domačega kraja.

"Ko bi se vsaj že zdánjlo, da bi ne bilo tako žalostno!" je vzdihnil mož z bremenom v srcu.

Spotoma je raslo drevje. Nagibalo se je v vetru, ki je pihal z Gorjancev. Naklanjalo se je k izgnancema, poslavljalo se je od njiju.

"Kam greva?"

"Za kruhom!"

"Življenje, težko, neusmiljeno!"

"Ali Ilija še živi? Najprej bi se zglasila pri njem."

Sosed ni odgovoril. Breme ga je pripognilo k tlom. Velelo mu je molčati.

"Poglej, dani se!"

In dvignil je glavo in je pogledal.

Na obzoru se je odkrila široka plast sinjega neba. Kakor bi prižgala za gorami nevidna roka veliko, sijajno luč, tako je zažarelo nad vrhovi. Spodaj je v megli počival svet; dramil se je iz jutranjega, rahlega sna.

Popotnika sta se ozrla nazaj. Nič več ni bilo videti Zavitkovcev. Skrili so se za gore in gozde. Meja se je dvignila med njima in med domačim krajem.

"Ničesar več ni za nama, vsenaprej gre najina pot."

"Pospešiva korake, da prideva prej dalje! Poglej, kako velik je svet. A morja še ni nikjer. Ptica je komaj sfrčala. Domača zemlja je še pod njenimi krili, in pred njo je velika daljava."

"Do tistih gora morava in potem naprej in naprej! Kaztegnil je izgnanec roko.

O, sveta zemlja, ti edina, neskončno ljubljena!

Breme je bilo težko, neskončna je bila ljubezen, in tako neskončno je bilo tudi trpljenje. Toda ptici podvoji pogum njeno moč, da razvije krila in se spusti v neskončno daljo. V neskončno daljo morata — tam je kruh, tam je sreča!

Tako so odhajali: mož za možem.

A doma je ostalo trpljenje. Žena je delala za moža in zase, da ni bilo prevelikega stradanja, da niso prodali vsega in je z otroki pognali po svetu. Zgodilo se je tudi, da je ta in oni kaj poslal za poboljšek, za davek in za obresti. Takrat je bilo nekoliko veselejše v hiši. Tudi vino je moralo biti na mizi, in pa nov robec za gospodinjo, lepo rdeč, z zelenimi rožami. A če je dobil mož dovolj dela in zaslužka, je pisal ženi, naj pride za njim. In žena se je dvignila na pot in je odšla za možem. In hiša je ostala prazna. Okna in vrata so bila noč in dan zaprta, kakor da je vse izumrlo.

Vas se je praznila vedno bolj. Doma so ostajali stari ljudje in morda tudi otroci, ako niso z jokom prisilili staršev, da so jih morali vzeti s seboj. In tedaj ni bilo nič več delavnih rok. Trtje je bilo prazno, polje je prerasla trava. Puščava vsepovsod . . .

II.

Nadina je rasla in se razvijala. Poklicali so iz Zagreba gospodično, ki jo je učila vsega, kar se naučiš v šoli. Lepa deklica je bila in živahna in razumna. Dasi gosposko vzrejena, ni bilo v njenem vedenju nič gosposkega. Kadar je šla s svojo gospodično na izprehod, je ustavljala otroke na cesti, ogovarjala delavca na polju. Gledala je, kako se pase grajska goved, kako muli travo, jo žveči in gleda mlado Nadino z velikimi, prijaznimi očmi. Kadar je telček dvignil rep in se spustil v beg, bi najrajša skočila za njim, da je ni gospodična prišla za roko in potegnila nazaj.

"To se ne spodobi, to ni lepo!"

Oče ji je kupil čisto majhen voz in čisto majhnega konjička. Navadil je otroka ravnati vojke, da je kočirala Nadina sama, kadar se je z gospodično ali materjo odpeljala iz gradu tam do pristave ali do gozda na Gorjancih. Dal ji je oče napraviti čolniček, da se je vozila v njem po potoku kraj mlina. Lep čolniček je bil, belo pobarvan, z zelenimi poševnimi programi. Mati ji je napravila čisto pravo belokranjsko obleko: kratko krilce in rokavce in rdeče nogavice

in pisano ruto. Ko bi ne bilo tako belega lica in mehkih ročic, bi nihče ne vedel, da je ta belokranjska devojka grajska hči Nadina.

Potem je šla v Zagreb k staremu očetu in se je tam navadila lepega, uglajenega vedenja. Razcvetela se je kot roza v pomladnih dneh. Lepa je bila in velika, ko se je vrnila k staršem. Daleč naokrog je slovela njena lepota. Govorili so o njenih bujnih laseh, o njenih ognjenih očeh, o njenih belih licih. Čisto se ji je prilegala popevka:

Tvoje lepe črne oči,
komu bodo zasijale? . . .

Nadina je bila polna življenja, kipečega in veselega. Nikoli ni bilo oblačka na njenem čelu, nikoli meglice v njenih očeh. Vse je bilo jasno.

Najrajša se je ukvarjala na vrtu. Samo pravljice govore o takih vrtovih. Kamor se ozreš, samo cvetje; zrak je prepoln opojnih vonjev. Zacvetel je vsak grm, ki se ga je dotaknila njena roka. Hodila je po stezah kakor kraljična, vse je bilo njeno, a sama vseh cvetic cvetica, vsega cvetja kraljica.

O, vrt, kako si srečen, da ti vlada Nadina!

Tako se je uživala v svoje vrtnarstvo, tako je ljubila svoje cvetice, da so se ji zdele živa bitja, ki jo umejo, ki jo poznajo in ji ljubezen vračajo za ljubezen.

"Kako si danes zopet lepa, ti rdeča moja rožica!" je ogovarjal ob jutrih prvi cvet, ki ga je zapazila.

In kako bi rožica ne bila lepa, ko je spala ponoči in jo je zjutraj umila rosa in jo poljubil prvi žarek mladega solnca!

"Komu cveteš ti, bela, dehteča šmarnica?"

Bela, dehteča šmarnic cvete tebi, cvetic kraljica, Nadina!

"Ne samo meni! Ti, ti! Ali boš huda, če te odtrgam in povijem v kito? Ali te bo bolelo? O, saj te bom prišla tako rahlo, tako mehko, da še čutila ne boš. In potem te poneseš Mariji na oltar. Če boš zvenela, boš zvenela tam, in sladka bo tvoja smrt!"

Stopila je dalje ob gredah in se pripognila do tal.

"Pa komu si namenjen ti, živobojni moj nagelj?"

Zate je, tvoj je!

In utrgala je živobojni njegov cvet in si ga pripela na prsi.

In tako je bilo življenje cvetoče grajske Nadine lepo in radostno. Kamor je stopila, se je dvignilo veselo upanje. Kakor čarovnica je bila, kakor blaga gorska vila, ki zbujala radost povsod, kamor se ogleda, kamor se dotakne njena roka.

Nikomur ni bilo slajše nego materi, kadar jo je gledala. Nadina je čutila njeno ljubezen. Sredi cvetic se je spomnila matere in je zbežala do nje in se ji ovila okrog vratu.

* * *

Frice Zavinščak se ni mogel navaditi civilne obleke. Kadar se je oblekel vanjo, mu je bilo tesno in neprijetno, zato izvečine nosil vojaško uniformo.

"Vojaška uniforma! — Kako se ta privilega kmetu, kar sem zdaj!" se je norčeval sam iz sebe.

Sam je vedel najbolj, da ne ume ničesar o gospodarstvu. Zato je prepuščal vso skrb svojemu oskrbniku. Za gospodarstvo se je pobrigal le tedaj, kadar mu je bilo treba denarja. Večkrat in prevečkrat se mu je zbudila želja po mestnem življenju. Ta želja je bila toliko, da je ni mogel premagati. Pa tudi hotel ni. Zdolgočasilo se mu je doma. Grad mu je postal pretesn, vsakdanja družba, ki se je gibal v nji, žena, hči in posli — mu je bila dolgočasna. Zdehal je in postopal okrog brez opravka. Brž je poprodal, kar je bilo pripravljeno, ali so bile nažagane deske ali namleta moka ali spravljeneno seno ali hrast v lozi, samó da se je napolnila mošnja — in potem v Zagreb ali kam drugam. Povsod je bilo dovolj družbe, povsod obilo zabave. Ko je potrošil denar in se naplačal za prebite dolgočasne dneve, se je vrnil domov.

Kakor se ni žena poslovila od njega z veselim licem, tako ga tudi ni sprejela s prijaznim pozdravom.

"Samo zato hodiš z dom, da po nepotrebnem zapravljajš denar," ga je karala.

"Čemu ga pa imam? Ali samo zato, da bi ga gledal in naposled umrl od dolgega časa? Jaz ne morem dolgo vztrpeti v samoti. To je moja smrt. Razvedrilo je meni to, kar ribi voda in ptici zrak. Tu doma vedno in vedno eni in isti obrazi, eno in isto enakolično življenje — to ni zame, za

starega oficirja. In prava reč, če sem z doma dva ali tri dni!"

"Če te ni doma, postavajo posli. Oskrbnik poseda po gostilnicah, ljudje pa delajo, kar se jim zdi. Da ne tebi v korist, si lahko misliš. In to je tebi prava reč!"

"Ne morem drugače! Rad bi, pa ne morem, ker sem vzgojen za oficirja in ne za kmeta. In če vse propade, ne morem. Po mojih žilah teče vojaška kri. Vihravo, raznoliko življenje je moj element. Nisem, kakor mi je bil oče, ki si je izbral samoto. A še njega je ubila!"

"To pa vse zategadelj, ker nas ne maraš. Toda ako ne maraš zame, bi moral marati vsaj za Nadino. Tako ljubezniv otrok je, nič ti ni storil zalega, a ti ga zanemarjaš. Kmalu ne bo vedela, da ima očeta." Zasolzile so se Jelki oči. Res je bilo, kar je govorila.

"To ni res! Rad imam tebe in Nadino, a tega ne morem, ne znam kazati tako kakor bi rad. Neokreten sem v ljubkovanju. Konja potrepeljem po vratu, in žival ume, da jo imam rad. Pogleda nazaj, in ziskre se ji oči. Nadine vendar ne bom trepljal po vratu ali po licu; bolelo bi jo, in tebe tudi. Tako je pač! Vojak je vojak — oduren je v besedah in vedenju, ker mu je tako v krvi, a dobro je njegovo srce. Pogledam Nadino in rado jo imam. Več ne morem. Za pestovanje pa tudi ni več, ker je prevelika. Ljubezen se razodeva tudi v samem pogledu."

"Izgovarjati se znaš, to umeš dobro. A vsaj takrat, kadar si doma, se malo bolj pobrigaj za otroka; če ne zanj, če ti tega ne da tvoja vojaška kri, pa se vsaj pobrigaj za gospodarstvo, da te ne bodo varali in kradli na vseh koncih in krajih. Pred vsem glej oskrbniku na prste. Neče se mu delati, samo plačo bi jemal in dobro živel. To ni nič! Jaz sama ne morem vsemu kaj. Pa kaj bi tudi rekli, ko bi se vtikala v tvoje zadeve. Če hočeš sebi dobro, pa me slušaj. Za Nadino bom skrbela že jaz sama!"

In res je gospodar opazal že dlje časa, da je oskrbnik len in zapravljiv. Živel je preko svojih razmer, zato ni bilo težko uganiti, odkod je jemal, da je pokrival izdatke, ki so presežali njegove dohodke.

Z njim je Zaviniščak hitro obračunal. Odpovedal mu je službo, pa ga je bil rešen. Ko je ostal brez oskrbnika, je sklenil, da bo odslej opravljal svoje posestvo sam. In res je nekaj časa vztrajal pri sebi dani obljubi. A dolgo ni bilo tako. Hitro se je naveličal beganja s polja na travnike, s travnikov v mlin in na žago, odtod v trtje, s stritja v gozd in na pristavo.

"To ni zame; preveč me utruji in upeha! Prehladil bi se in dobil pljučnico!" je tožil ženi.

"Saj ti tega tudi ni treba, ako ne moreš! Za ta denar lahko dobiš poštenega, izvežbanega moža, ki ti bo zvesto služil."

"Res! Treba se bo ogledati!"

Tako je imel vsaj zopet vzrok, da je šel z doma. Še nikoli mu ni bilo treba toliko razvedrila kakor zdaj, ko je moral toliko trpeti in delati. Tako je pomiloval samega sebe, ko se je peljal proti Zagrebu.

"Ko se vrnem, presenetim Nadino z lepim darilom, da boš videla, kako jo imam rad," je rekel ženi pred odhodom.

V Zagrebu ni najel samo novega oskrbnik, ampak je kupil tudi dva lepa, mlada konja za ježo: enega zase, drugega za Nadino. Grajska in častnikova hči mora znati tudi jezdit konja. Tako naj kaže tudi hči pred vsem svetom, da ji je oče oficir, ponosen na svoj stan!

Ježe po Nadino že kmalu naučil. Konja sta sicer mlada, a sta krotki živali. Sam je izvrsten jahalec, in tudi novi oskrbnik zna dobro jahati, saj je služil za podčastnika pri konjenikih. In kakor pravi, je učil ježe samo polkovnikovo hčer.

Zavzeto sta pogledali žena in hči, ko se je pripeljal Zaviniščak domov. Dva nova konja sta bila uprežena v kočijo.

"Kje sta ona dva konja?" je vprašala žena.

"To je napovedano presenečenje!" je odgovoril mož.

"Toda pred vsem: to je naš novi oskrbnik, Dominic Blažič, kaj ne?"

"Da!" je dejal oskrbnik in se poklonil.

Tudi gospa in Nadina sta se poklonili.

"To je gotovo moja sedanja gospodarica," si je mislil Blažič ob pogledu na starejšo, "a to je grajska hči," si je dejal, ko je pogledal Nadino.

Gospa Jelka je naglo premerila s pogledi novega oskrbnika. Bil je mlad človek tridesetih let, lepega izrazovitega lica. Obleden je bil v sivozeleno lovsko obleko z zelenimi našitki.

"Torej moje presenečenje!" je začel Zaviniščak. "Konja, ki sta me peljala do Karlovca, sem spravil po železnici v Zagreb, tam prodal in kupil ti-le krasni živalci. Kaj ne, da sta to krasni živalci, Dominik?"

Z dlanjo je glačil konja. Dlaka se je svetila kakor bi bila iz svile.

"Da, gospod! Krasni živalci!" je potrdil oskrbnik. Odprl je enemu gobec in mu pogledal zobe. "Vse zdravo in čilo, mlado," je dejal.

"In zakaj sem storil to, kaj misliš?" je vprašal Zaviniščak, obrnjen h gospe.

"Ne vem. Najbrže ti nista bila ona dva všeč," je odgovorila.

"No, všeč! To ravno ne. A kaj misliš ti, Nadina?"

"Ne vem. Če mama ne ve, kako naj vem jaz!" je odgovorila deklica.

Zadovoljno se je smejal Zaviniščak. Res ju je presenetil.

"Obe ne vesta nič!" je dejal in stopil k hčerki. "Izberi si enega, katerega hočeš!"

Deklica je pogledal očeta.

"Čemu mi bo? Saj imam že svojega konjička!" je rekla. "Seveda ga imaš, ali tistega smo uprežala. Za drugo rabo ni tista živalca! Ali nič ne veš, kaj je tvoj oče?"

"O, da!" je prikimala Nadina.

"Oficir, kaj ne?"

"Da, oficir!" je ponovila deklica.

"In hči vsakega poštenega, vsakega pravega oficirja mora znati jezdit. Ali me razumeš?" je govoril s poudarkom oče. Nadina je tlesknila z rokami in poskočila od tal.

"Jaz da bom jezдила? Mama, ali si čula!" je rekla, vsa vesela, vsa presenečena.

"Ali si vesela?" jo je vprašal oče, "ali vidiš, kako rad te imam?"

Nadina je razpela roke in skočila k očetu in se mu ovila okrog vratu.

"Moj dobri, dobri, dobri očka!" je hitela venomer.

"Ali če se ubiješ?" je skrbeče vprašala mati.

"Kaj se bo ubila!" je odgovoril oče. "Poglej, kako je gibčna in lahka. Kakor pero. Bova že skrbela jaz in oskrbnik, da bo izvrstna jahalka. Je-li, Dominik?"

"Brez skrbi. Učil sem ježe tudi polkovnikovo gospodično hčerko. Ni treba nič strahu, milostljiva."

Z dvorišča je stekla Nadina naravnost v kuhinjo k služkinji Meti, ki jo je imela izmed vseh poslov najrajša. Pestovala je Nadino in jo je ljubila.

Tudi Meti se je obesla Nadina okrog vratu in je zaplesala z njo po kuhinji.

"Meta, to veselje, to presenečenje!"

Meti se je zvrtilo v glavi.

"Ali kaj se je vendar zgodilo?"

"Jezdit se bom učila! Očka mi je kupil lepega, lepega konja."

Nič ni pomagalo. Meta je morala z Nadino iz kuhinje na dvorišče, da vidi njenega konja. Prej je morala dati dekletu pest sladkorja, da se z njim takoj prikupi svojemu novemu konju.

V tem so že izpregli kočijo, in konja sta zobala oves v hlevu. Meta je morala z Nadino tja. Mati, oče in oskrbnik so odšli v gorenje prostore. Gospa in gospod sta dajala oskrbniku naročila in navodila za njegovo poslovanje.

Še tisti večer je odpeljal hlapec oskrbnika na pristavo. Drugo jutro mu je bila prva skrb, da je pripravil prostor, kjer se bo učila Nadina ježe.

Izbral je primeren kraj malo dol pod vrtom, ga dal lepo izravnati in posuti z drobnim peskom. Prostor je ogradil v velikem krogu. Hlapcu je naročil prejšnji večer, naj zgodaj prijaše konja na pristavo. Ko je prišel hlapec z obema konjema, ju je preizkušal oskrbnik. Najprej enega, potem drugega. Navezal si je na škornje ostroge in jahal konja v hitrem diru po jahališču zdaj naprej, zdaj nazaj. Žival je delala pravilne korake; lepo je iztezala noge, stopala počasi, se spenjala na zadnje noge, dirjala v dolgih, iztegnjenih skokih v krogu — kakor jo je ravnal izvežbani jezdec. Zado-

voljno je trepljal konja po gladkem, ploščatem vratu, a konj je sklanjal glavo in spenjal vrat, kakor da čuti jezdečeyo zadovoljnost. Glasno je rezgetal, nozdrve so se mu širile in ožile. Tam, koder mu je ležalo jermenje na svetli dlaki, so se nabirale bele pene.

"To bo veselje za mlado gospodično!" je govoril oskrbnik sam pri sebi.

Na pristavo sta prišla oče in hči.

"Ali je že vse pripravljeno?" je vprašal Zavinščak.

"Vse je pripravljeno," je odgovoril oskrbnik. "Konja sta izvrstna. Krotki živali sta. Nič se ne bojte, gospodična!"

"Kaj bi se bala. Ali takoj začnemo?" je vprašala in stopila h konju, ki ga je prej jahal Dominik. Nogo je dela v stremen in hotela skočiti na konja.

Oba — oče in oskrbnik — sta se nasmejala.

"Ne, gospodična! Ta konj ni osedlan za vas. Oni ima vaše sedlo!"

Oskrbnik je prijel drugega konja za uzdo in pomagal Nadini na sedlo.

Lahko je gledati s tal na konja, težje s konja na tla. In tako je vzkljnila tudi Nadina: "Padla bom, padla bom!"

"Nič se ne bojte! Čvrsto se držite za uzdo in sedite čisto lahko kakor na stolu," jo je tolažil oskrbnik. Nič se vam ne zgodi. Samo strahu ne smete imeti!"

Potem je prijel konja za grivo in ga je peljal v krogu po jahališču. Najprej sta šla korakoma. Dominik je začel stopati hitreje, in tudi konj je pospešil korake. Oskrbnik je stopal čimdlje hitreje, naposled je začel teči. In tako tudi konj — lepo v lahkih, prožnih korakih je šlo v krogu naprej. Zmeraj hitreje in hitreje. Končno je bilo oskrbniku dovolj, da je popustil konja, in Nadina je dirjala na konju sama, prav sama po obširnem prostoru.

"Zdaj pa že znam, zdaj pa že znam," je klicala veselo.

Oče se je smejal od zadovoljnosti. Ploskal je z rokami in hvalil navdušeno jahalko: "Bravo, bravo!"

Ljudje, ki so hodili mimo, so postajali ob ograji. Gledali so z začudenimi očmi. Še nikoli niso videli jezdit ženske. In taka radovednost je Zavinščaku močno prijala.

III.

Nadina je bila vsak dan na jahališču. Vstajala je zgodaj, ko sta še spala oče in mati, in je šla na pristavo.

"Komaj sem vas pričakoval, gospodična!" jo je pozdravljajal oskrbnik, "tako lepo je na pristavi, kadar pridete sem. Poglejte, ravnokar je vstalo solnce. Kako lep je svet, ki se koplje v prvih njegovih žarkih. Vse je svetlo, kakor bi bilo pozlačeno. In glejte, tako zasije v sijajni luči vsa pristava, kadar pridete semkaj, Nadina!"

Lepo je znal govoriti oskrbnik, mladi Dominik, v sivozeleni opravi z zelenimi našitki.

Nastavil je dlan, Nadina je stopila nanjo in se zavihtela na sedlo. Konj je začutil lahko breme, zadrgetale so mu mišice, upognil je vrat, kakor da se klanja pred mlado svojo gospodarico.

Nadina je nalahko pritegnila vojke, toliko da se je dotaknila jermena, in že se je spustil konj v dir. Tekel je z jahalko v valovitem krogu. Nadina je poskakavala s sedla v enakomernih presledkih. Videti je bilo, kakor da konj plava v zraku, ki se giblje v lahnih, mehkih valovih. Ko bi ne bilo čuti udarcev, bi človek mislil, da se žival ne dotika zemlje.

Ali zakaj jaše samo tu, v tej tesni ograji? Ali bi ne bilo lepše, da bi odjezdila po ravni, gladki cesti, tja daleč, daleč v svet? In Dominik z njo. Čitala je v knjigah o starih narodih, da si je njih domišljija ustvarila konja, ki so ga nosila mogočna krila. Ko bi zdajci tudi njenemu konju zrasla taka mogočna krila, da bi se dvignil v zrak in jo ponesel v neznane dalje, tja visoko pod solnce, tja preko onih-le višav, ki se sklepajo na obzorju v velik, skalovit, z zelenjem obsenčen pas. In Dominik z njo. Kako bi gledala svet pod seboj! Vse bi bilo majhno: hiše kot igrače in ljudje kot mravlje. A ona visoko pod solncem, in Dominik z njo!

"Krasno jezdite, gospodična! Niti polkovnikova hči ni jezdila lepše. Nihče ne jezdil lepše od vas, Nadina!" je govoril Dominik.

Toplota je obhajala Nadino. Nihče ni znal tako govoriti.

Gledala ga je in mu je bila hvaležna.

"Videl sem mnogo sveta in mnogo ljudi, ali take jahalke nisem videl nikjer!" je pripovedoval oskrbnik. "A ne trudite se preveč. Postojte! Stopite malo s konja!"

Dominik že ve, kako mora biti: postati mora, stopiti s konja. Pritegnila je vojke, konj je obstal na mestu. Upognil je vrat, zahrskal, udaril s prednjo nogo ob tla.

"Pomagajte mi s konja!" je rekla Nadina.

Dominik je pristopil in jo presregel v roke. Obvisela je v njegovih rokah. Zaprla je oči, in kri ji je zaplala v lice. Nekaj je občutila na ustnih, nekaj je zagorelo na njih. Nič ni vedela, kaj je, samo sladko je bilo.

Sedla je na klop, in Dominik je sedel poleg nje.

Molčala sta. Nadina je črtala s palčico v pesek. Delala je velike kroge, ki so se vezali in prepletali med seboj. Tako ji je bilo, da bi se najrajša razjokala, a sama ni vedela, zakaj. Hudo ji je bilo in tudi ne. Grenko ji je bilo v srcu in sladko obenem. Še nikoli ji ni bilo tako. Ko bi jo kdo vprašal, kaj ji je, pa bi mu ne mogla povedati. Ali je bolna? Ali je trudna? Ali je lačna? Ali je željna? Igrala se je s palčico in delala v pesek kroge in črte. Pogledala je, in v pesku je bilo zapisano: "Dominik". Ustrašila se je. Naglo je vstala s klopi in z nožico razgrebla in izravnala peščena tla, da je vse izginilo, kar je zapisala v sanjah.

Sanje pridejo in izginejo. Človeke misli, kaj pomenijo. Preudarja, ugiblje. To je vse, kar ima od sanj . . .

Oče se je prepričal, da zna Nadina že toliko jahati, da gre lahko iz one ograje ven in potem po cesti kam daleč z njim. Naročil ji je posebno jahalsko opravo: dolgo črno krilo in škornje iz svetlega usnja in črn klobuk, ovit z belim pajčolanom.

Na grajskem dvorišču sta čakala osedlana konja. Prišla sta po stopnicah oče in hči; oče v oficirski uniformi, hči v črni jahalski obleki, on že deloma posivelih las, ona mlada in cvetoča kakor jutro samo, ki jo je pozdravljalo. Zasedla sta konja. Mati je stala na hodniku in pomahala z roko. Konja sta prestopila grajski prag. Jezdila sta po cesti proti pristavi. Tam je čakal Dominik. Ko ga je zagledala Nadina, ji je močneje udarilo srce. Potem so vsi trije odjahali dalje po cesti, čez most, naprej in naprej. Povihraval je beli pajčolan v zraku; lovil se je v vetru.

Lep je bil prvi jutranji izprehod. Nadina je jezdila v sredi, oče na desni, Dominik na levi.

Veselo se je oziral oče na hčer.

"Izvrstno, izvrstno!" je klical.

Z leve jo je ogledoval oskrbnik.

"Nisem še videl take jahalke," jo je hvalil.

"To je vaša zasluga, Dominik," je rekla Nadina. Vsa je bila srečna, ker je bila v njegovih bližini. Rada bi mu povedala še kaj drugega, še kaj lepšega, a ničesar se ni mogla domisliti.

Kadar je bila sama s starši, je bila tiha in otožna. Čudno se jim je zdelo in izpraševali so se, kaj je Nadini.

"Ali si kaj bolna?"

"Bolna? Nisem!"

"Pa kaj ti je, da ni več veselja v tvojih očeh?"

"Nič mi ni!"

Hodila je med gredami, med cvetjem, ki ga je sama vzgojila.

"Kaj vam je, da ste tako žalostne, ljube moje cvetice?" jih je izpraševala.

Nič niso odgovorile, samo žalostne so bile.

A ko je začela njegove korake, ko se je bližal Dominik, tedaj je zavonjalo vsenaokrog. Cvetovi so se dvignili, nobene žalosti ni bilo nikjer. In ko je odšel, je stopila do vrtnih ograje. On je ni videl, ker prav tiho razgrnila goste veje, in samo njeno njeno oko je gledalo, kako odhaja. In tedaj so se zopet povsili cvetovi, veselja ni bilo več.

"Kaj pomeni ta čudna izprememba?" se je izpraševala mati.

"Čemu ti žalostni pogledi?" je pozvedoval oče.

Ničesar nista vedela. Lastna hči je bila jima uganka.

(Dalje prihodnjič.)

Activities of Our Branches

Branch No. 17, West Allis, Wis. — Attendances at the August and September meetings have increased. Keep up the good work, members.

Our Domača Zabava turned out a success. In behalf of our club, I want to thank all who attended and also the women who donated the wonderful refreshments. The musicians, Mr. Erjavz and Billy Erman, kept us in good spirits until late in the evening. We were sorry that Sheboygan Branch No. 1 was not represented, for we were expecting them.

Our members have decided to organize a sewing club. Our first meeting will be held on October 5, 7:00 P. M. at Mrs. Slosar's home, 5801 W. National Ave. Thereafter meetings will be held the first and third Thursdays of the month. All interested, pack up your sewing box and come.

We have members who make beautiful flowers, and will show us how to make white carnations which we can use when occasion warrants.

Another coming event — a Card Party, held on Thursday, Oct. 19 at 7:00 P. M., Kralj's Hall on S. 60th and Madison Streets. All members be sure to come and bring your friends.

We are glad to hear that Miss M. Janzick, Mrs. Cole and Mrs. Praznik have recuperated from illness. Mrs. Potocic, Mrs. Janezick, Mrs. Cezar, Mrs. Gallatin, and Mrs. Paccagnella are very ill. We wish them quick recovery.

REMINDER: Next meeting will be held in the church hall on Monday, October 9 at 7:30 P. M. Be sure to attend because important discussions will take place concerning various activities.

A member, Josephine Imperl.

Branch No. 21, West Park, Ohio. — On Sept. 10th, Mrs. Mary Sankar gave birth to a six pound baby girl. We extend our heartiest congratulations and good wishes to the proud parents.

At our last meeting we received an invitation to spend some Sunday at the farm of Mrs. Mary Perusek, near Geneva. It hasn't been definitely decided just when we will go.

Again death has taken a member from our midst. On Sept. 14th, Mrs. Mary Hovecar passed to eternal rest. She leaves six children. To them we extend our most sincere sympathy. During the wake, prayers were said every night by our members, who attend the funeral and also sang during the services.

Lillian Lunder.

THIS'N THAT ABOUT US

Branch No. 50, Cleveland, Ohio. — Since the organization of the drill team, our meetings are attended by nearly all our members, and you should see and hear the pep and enthusiasm for the expansion of the team. You can't stop us now.

Marie Prisland.
Supreme President:

CONGRATULATIONS

It was a joyful surprise, to see the beautiful picture of our first and I believe, only "drill team" in our Union. Congratulations to the members of Branch No. 50! No doubt, the delegates of the last convention still remember with much pleasure, these girls for their fine assistance on the various programs during the convention. — I hope that the branches will take a lot of interest in this work, and organize such teams which could appear in public and thereby create more and better publicity for the branch and the Union. I know that Miss A. Hlapse of Cleveland, and our supreme officer Mary Zore of Sheboygan, who are very much interested in this work, will be willing to give any instructions necessary. Miss Zore is very anxious to get a team started at her branch, and I hope that her starting one, will encourage other branches to do likewise. She will also strive to organize clubs such as social and sport clubs for the younger members in the branches.

Here's hoping for real cooperation among our younger generation!

And yes, we have a "September bride" among our midst; Jennie Pernat who will become the bride of Mr. Anthony Kozely on Sept. 25, at St. Vitus Church. Here's luck and happiness to the bride and congratulations to the groom.

There are whisperings in the air about a Hallowe'en party after the meeting in October, let's all be there and I bet I can eat more pumpkin pie than anybody else.

Oh say, girls, talking about meeting, can't we all come a little earlier so that meetings can start at 7:30 and still leave us most of the evening free for entertainment? Let's all try.

We are glad to see the Pizem sisters at all our meetings now, they always have helpful suggestions.

Mrs. Kure has an infallible reputation for making the best strudel; now we'll test her at our coming chili supper.

It's a lucky thing for us that Mrs. Tanko has a large home. That saves the expense of renting a hall for our chili supper. Thank you, Mrs. Tanko

We are sorry to report that one of our drill team members, Frances Zevnik, was forced to leave the team. You were doing such fine work, Frances.

Here's an idea, girls, let's start a glee club, we have so many excellent singers; for instance, the Macek sisters, the Martincic sisters, Caroline Smuk, Frances Konjar, Mary Golob and several others; such a fine group to start with.

Everybody on their toes now; the campaign in honor of our captain Sophie Posch is on its way. How many new members can we get? There's a cash recompense for five members or more, here's a chance to make that extra Christmas money you're going to need, besides promoting the growth of the club. Let's go!

Now that cool weather is here again, the drill team will star practicing its floor work and we know it's going to be more interesting than ever, only we the SLU., it makes us rather lonesome, wish that ours wasn't the only team in we'd like to exchange ideas and comments, with other teams, but if there won't be any others, why, we'll just have to be on our own. Wouldn't you all like to have a team? Then why not take the initiative and start at once? Once started, it's smooth going. You'll find it interesting work, and a great boost for your club. Let's hear from all the English-speaking members. We'll gladly help you. Just write in to Mrs. Albina Novak, editor of "Zarja" and you'll be started right away. Mrs. Novak helped us start our team and she can help you.

So 'till next month,

Good-bye

Angela Hlabse.

Brooklyn Lodge No. 53. — This is just to remind our members that we have an important meeting Thursday, October sixth, which everyone should attend. Plans for our coming dance must be completed. Bring along any suggestions that you may have as we want this affair to be both unusual and a huge success.

By the way, may we offer our congratulations to Sister Emma Hunter (personally, I think condolences would be a better word). The brilliance of that ring on her left hand is enough to knock your eye out. How she kept it a secret for two weeks is beyond me. But then, Emma always was a mysterious person, so she was only living up to her reputation. At any rate, we wish her all the success and happiness in the world.

We cordially invite all the members of our Sister Lodges to attend our Gala Dance to be held Saturday, October 28th, at the Sachsenheim Hall, West 73rd St. and Denison Ave. We hope everyone will be able to come and bring many friends for a good time is assured.

Alice Zeleznik, treasurer.

Co-operation

In order to be successful, every organization must have the co-operation of its supporters. This applies to both business and social unions. When every member of such an organization works with his fellow members and officers of that union, it is safe to say that nothing can retard the progress of the group. So it is with our splendid Slovenian Ladies' Union. We all of us, want to see this organization forge ahead; we want it to become one of the greatest things the Slovenians in America have accomplished, and in order to do this we must all work together. This means

that each individual club and each individual member of the SLU. must put her shoulder to the grindstone. This isn't as hard as it sounds. It means only that every member should attend every meeting of her club, and be actively engaged in its doings. Get interested in the club, make suggestions for its welfare, introduce new ideas, help increase the membership. Don't be afraid to speak up at the meetings; that's what they are held for. Even criticisms are welcomed, provided of course, that they are given and taken in a spirit of friendliness and helpfulness. Wake up your club, get in on its toes and then

KEEP IT THERE. Give the ball a good shove, girls, and then see it keep on rolling. Get your club to be the synonym for PEP and watch the results. Your membership will increase, your club will win recognition and praise and every member will be proud and happy to belong to such an organization. In such a manner will the Slovenian Ladies' Union live up to its aim; to unite the American Slovenian ladies of America in a friendly group, to help preserve their prestige and ideals and yet, to be American in spirit and in heart.

ATTENTION

September, the beginning of the bowling season. On your toes fellow members, get organized!

For fun and exercise, bowling can't be beat. Try it. Enter a tournament and bowl against neighboring branches and cities. To cover bowling and traveling expenses sponsor a dance or series of card parties.

Last year Sheboygan had a team which bowled against Waukegan, Milwaukee, and West Allis at their respective cities. We had a great deal of fun

visiting them. At this publication we shall have this year's team organized.

Get busy right away. On evenings when you have no other engagement brush up on your bowling and perhaps, in the near future, we shall handicap you at a match game. Our bowling experience is not extensive but our zest makes up for it.

Let's read all about your averages in the next issue.

Mary Zore.

TO OUR FAITHFULL CONTRIBUTOR IN ZARJA — JOSEPHINE C. PLUTH

"Everyone has a someone
Who makes life seem worth while,
Sometimes by loyal friendship,
Sometimes by just a smile;
Everyone has a someone,
And we are rich in you,
Giver of smiles and friendship,
And understanding, too."

Mrs. Bara Kramer,
San Francisco, Cal.

Christopher Columbus

Christopher Columbus was born in Genoa, probably in the year 1436, though some say 1446. His origin was very obscure and details of his life are extremely meager. His father was a wool-comber by trade.

At the age of fifteen, he became a sailor. Later, after he married, he made maps and charts for a living.

At this time fables of unknown lands were constantly repeated. The idea of a western nation was conceived when pieces of wood, strangely carved, floated in from the sea, and especially when the discovery was made of two bodies of a race widely different from the European. These stories fired the imagination of Columbus and the idea of a western ocean-way to India filled his mind. Before undertaking such a trip, however, he would have to have money, ships and men. He applied to Genoa, Venice, Portugal, Cordova, England and finally to Spain. Isabella, the Queen of Spain, consented to an expedition. The king, however, complained that the war with the Moors had exhausted his exchequer. But Isabella declared that she would undertake it for her own crown of Castille and she would sell her jewels for money if necessary.

Great honor is due Isabella, and because of her, all women. A woman made the discovery of Columbus possible. It was a happy omen of the position which woman was to hold in America that the only person who comprehended the majestic scope of Columbus' able genius was the able and gracious Isabella. Isabella alone of all the dignitaries of that age shares with Columbus the honor of his great achievement.

August 3, 1492, Columbus started on his immortal journey with a hundred and twenty men on the Nina, Pinta, and Santa Maria. History has told us of the great trials which had to be overcome. Columbus, however, had great perseverance—through storm, darkness and mutiny he kept on and on until land was sighted. He overcame disadvantages and disappointments which might have dampened the ardor of almost any discoverer or explorer. He never lost hope or courage.

On the morning of the 12th of October, 1492, Columbus saw the sand glistening on the shores of the new world and in a little while heard one of the men call out "Land! Land!" And a new world was discovered.

Piknik podružnice šte. 20, SŽZ. v Joliet, Ill.

Kakor prejšnja leta, tako je tudi letos naša podružnica priredila svoj piknik, in sicer 6. avg. t. l. toda to pot v Grossovem prostoru v Home-wood.

Piknik se je zelo dobro obnesel, kljub temu, da smo po zelo nizki ceni prodajale pijačo, kakor tudi razne prigrizke, ker računale smo le po pet centov, in kljub temu da nismo imele mnogo časa na razpolago za oglaševanje, ker je bilo že prepozno priobčiti v Zarji, kajti sklenjeno je bilo šele na naši zadnji seji radi piknika.

Bilo je zelo lepo vreme. . . kakor nalašč za piknik, ker stari in mladi so šli ven na prosto, v ljubo naravo, da se zabavajo z nami. Udeležba je bila sijajna, ker zastopana so bila vsa društva, naših organizacij KSKJ. in DSD., in nato še uradniki "Zveze Slov. Društev". Bili so vsi predsedniki raznih društev, in drugi uradniki in njih člani in članice. Med njimi so bili tudi naši gl. uradniki Mr. Joseph Zalar, gl. tajnik KSKJ., in Mrs. Agnes Gorišek iz Pittsburgh, Pa., uradnica v porotnem odboru KSKJ. Nato Mr. Anton Nemanich, slov. pogrebnik, Mr. Joseph Klepec, naš slov. mirovni sodnik, kakor tudi naši trgovci in razni obrtniki, ter še mnogo, mnogo drugih, katerih imen ne morem vseh tukaj navesti.

In zraven tega so se udeležili našega piknika še Clevelandčani, in sicer Mr. in Mrs. Poznic, Mr. in Mrs. Frank Radell s hčerko, kateri so prišli na svetovno razstavo v Chicagi ter se nato podali še v Joliet, obiskat Mrs. Josephine Erjavec, katere je pripeljal z avtom brat naše gl. tajnice Mr. Kenig. V spremstvu Mrs. J. Erjavec so prišli še na naš piknik, kar upam da so se dobro zabavali.

Udeležili so se piknika mnogoštevilno tudi naše članice in njih soprogi, kakor tudi njih prijatelji in njih družine. Da ne pozabim omeniti tudi naše rockdalske članice, katere so pripeljale s seboj tudi svoje prijateljice in njih družine, ter so nas vse zabavale s krasnim petjem, celo popoldne in zvečer. Krasno petje se je razlegalo daleč po okolici. Torej, vsa čast našim pevkam iz Jolieta in Rockdale. Te so bile: Mrs. Barbara Dragovan, Jennie Smrekar, Emma Planinsek, Mary Zdravljevich, Antônia Nose, Agnes Korelec, Anna Korevec, Josephine Kolenc, Clara Blaess, Anna Jerisha, Mary Perush, Anna Berry, Rose Jagodnik, Jennie Zupancich, Mary Sustersich, Mary Gutnik, ter še mnogo, mnogo drugih. Seveda so bili zraven tudi moški, ki so prav dobro pomagali našim pevkam.

Zraven drugih zabav smo imele tudi raznovrstne tekme z nagradami, katere je imela v oskrbi naša članica Mrs. Jennie Benedict. Sledeči so dobili nagrade: tekme med ženami, je dobila prvo nagrado naša članica Angela Šile, in sicer lepe ročno delane "pillow cases" (povštre). Drugo nagrado je prejela Mrs. Želko. Nagrade za tekmo med deklicami do 10. let starosti, so prejele Emily Molek in Isabelle Rozich. Tekma med fanti do 10. let, so

prejela nagrado Louis Turzich in Henry Grgovich. Tekmo med odraslimi dekleti so prejele nagrade Miss Simonich in Mary Angelo. Tekma med fanti od 15 let naprej so prejele nagrade M. Gregorich in M. Trbich.

Nagrado za tekmo med malimi deklicami do pet let starosti je prejela mala Mary Kapetanich.

Imele smo tudi "pie eating" kontest med dečki, nagrado je dobil F. Vicevich.

Končno je bila tekma še med našimi moškimi, kar je bilo še najbolj zanimivo, katera stran bo močnejša, ker so vleki štrik, "tug o war". Kmalu se je pokazala močnejša stran, in zmagovalci so tudi prejeli svojo nagrado.

Zaradi tega si štejem v dolžnost, da na tem mestu izrazim svojo zahvalo našim vrlim članicam, ki so pomagale z delom ali udeležbo, in sicer prigrizek so imele pod svojo oskrbo: Anna Mahkovec, Agnes Stukel, Mary Panian, Jennie Mustar. Nato natakarcam, ki so bile: Frances Gaspersich, Josephine Kolenc, Mary Ambrozich, Elizabeth Kostelic, Emma Planinshek; nato še ostalim uradnicam in sicer naši tajnici Anna Pluth, nato Mary E. Terlep (Oakland), Anna Jerisha, Clara Blaess, Anna Korevec, Jennie Bambich, Mary Kunstek in Josephine Erjavec.

Dalje tudi soprogom naših članic in uradnic, ki so bili natakarcji, in drugi, ki so omenjeno nedeljo pomagali na razne načine, in sicer: Mr. Frank Terlep, Mr. Jacob Pluth, Mr. John Petric, Mr. John Videtich, Mr. William Vertin, Mr. Planinshek, Mr. Frank Skedel, in Mr. J. Erjavec, kakor tudi sinovom naših članic, in sicer F. Kunstek in F. Mahkovec. Hvala tudi fantom, ki so raznašali plakate pred cerkvijo.

Dalje se zahvalim še našim članicam Mrs. Caroline Gregorcich, ki nam je priskrbela klopi in mize, in Mrs. Anna Kolenc, za lep dar naši podružnici za piknik.

Še enkrat hvala prav vsem udeležencem našega piknika, vsem skupaj in vsakemu, kateri se s svojo udeležbo pripomogli k takemu sijajnemu uspehu! Upam, da ste vsi odnesli najlepše spomine iz piknika Slovenske ženske zveze v Jolietu.

Agnes Skedel, predsednica.

Slovenski dan v Jolietu.

Dne 3. septembra smo praznovali v naši nasebini v Rival Parku Slovenski dan, katerega je priredila Zveza slovenskih društev v Jolietu, v katero spada 14 društev, med njimi tudi naša podružnica.

Za ta dan so se vršile velike priprave in udeležba je bila ogromna. Pokazali smo, da nismo Slovenci samo z besedo, marveč tudi z dejanjem. Dan je bil v glavnem prirejen v korist naše sloven-

ške šole sv. Jožefa, ki se mora radi depresije boriti z velikimi težavami.

Naš dan se je ves teden prej oglašalo po radiu, po katerem so govorili razni naši govorniki. Ti radio govori so bili zelo zanimivi, zato smo vsak večer z zanimanjem poslušali vsakega govornika. Izkazalo se je, da smo tudi Slovenci zmožni, kakor drugi narodi. Treba bi bilo nadaljevati s takimi programi, da se povzdigne naš narod in da pokažemo, da znamo tudi mi, kar znajo drugi.

Imeli smo različne nastope, med temi tudi Charlie Caplina, ki si je takoj pridobil srca naše mladine, rokoborsko tekmo in drugo, česar ni mogoče vsega opisati. Nekatere stojnice ali "štante" so imele naše sestre v oskrbi, in tam se je dobilo

vsakovrstnih dobrot in okrepcil. Zelo lep je bil nastop pevcev naše cerkve sv. Jožefa, ki so želi bureni aplavz.

Zadovoljnih in veselih obrazov smo se vračali rano v jutru domov, videč, kaj vse se da napraviti v naši nasebini, kadar nastopijo vsa društva skupaj, kakor so storila to pot društva, ki so včlanjena v "Zvezi slovenskih društev".

Nadaljujmo, kakor smo pričeli s to veliko prireditvijo, in uspeh nam bo povsod zagotovljen.

Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze in vsem naših prijateljem!

J. E., članica S.Ž.Z.

Navodila za tajnice.

1. Odpošljite finančno mesečno poročilo vsak mesec zadosti zgodaj, da dospe na gl. urad zadnji čas 25. dan v mesecu; to je zahteva naših pravil. Je zelo važno za uspešno delo na gl. uradu in točno postrežbo članicam in podružnicam, da se ta zahteva dobesedno izpolnjuje *povsod*, ne samo po nekod. Kjer se ne bo, bo za naprej dosledno takoj obveščena predsednica dotične podružnice.

2. Pošljite s poročilom *vso* odgovarjajočo svoto denarja, ne samo del in obljubo, da bo ostalo poravnano prihodnji mesec. Do sedaj je res vedno bilo vse prej ali slej poravnano povsod, toda gl. odbor zahteva sedaj od vsake podružnice strogo točnost v tem oziru za vsak posamezen mesec *sproti*. Suspendiranje je kuga v SŽZ., vendar če članica ne plača ob času in jo podružnica ne more založiti, druge poti ni, kakor da je v mesečnem poročilu označena kot suspendirana in *navedeno njeno ime in naslov*. Suspendirane bodo odslej iz gl. urada obveščene o tem.

3. Ko članica umre, naj pošlje tajnica na gl. urad 1) *izkaznico*, 2) izpolnjeno *Naznanilo smrti*, in 3) *Certificate of Death*. Zadnja listina je potrebna le, če gre za denarno izplačilo; gl. tajnica ne odpošlje čeka, dokler nima v rokah te listine, ki jo navadno dobijo sorodniki umrle

potom pogrebnika. Tiskovina Naznanilo smrti pa se dobi pri gl. tajnici. Izpolni jo odbor podružnice.

Kadar pišete dopise:

1. Pišite vedno samo na eno stran papirja. To je edino pravilno za spise, ki so namenjeni za tisk.

2. Pišite razločno, posebno imena in naslove.

3. Ne tlačiti besed preveč skupaj; tudi med vrstami naj bo precej prostora za eventualne poprave. Če pišete dopise na stroj, rabite vedno "double space".

4. Skušajte se izraziti kratko, pa jedrnato. Ne prezrite nič važnega, pa tudi ne pišite nič samo ob sebi umevnega in nepotrebne. Pri pisanju imejte pred očmi korist svoje podružnice in cele SŽZ.

5. Dopisi morajo priti na uredništvo do 12. dne v mesecu, drugače ne morejo biti pri občeni v prihodnji številki Zarje.

6. Naši organizaciji primerno bi bilo, ko bi odbornice posameznih podružnic imele na skrbi, da bi bila v VSAKI izdaji Zarje VSAKA podružnica zastopana vsaj s kratkim dopisom.

7. Tajnice in vse dopisovalke sploh prosimo, naj denejo zadosti znamk na svoja pisma in pošiljatve.

OPOMBA UREDNIŠTVA:

Oktoberska izdaja prinaša drugo naslovno stran, in to na zahtevo poštne oblasti.

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN & SURGEON

Office hours at

3724 West 26th Street

1:30—3:30 and 7 to 8:30 p. m. Daily

Tel. Crawford 2212

1858 W. Cermak Road

4—6 p. m. Daily

CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1695

Wednesday & Sunday by appointment only.

Residence Tel.: Crawford 8440 — If no answer — Call Austin 5700